

မိုးမိုးအိမ်

BURMESE CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အပုံးအိမ်
ထုတ်ဝေသူ

- ကိုသန်း
 - ဒေါ်မိုးသီတာ (စိုးမိုးစာပေ)
- (မြ-၀၃၇၅၁)

အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း

ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်ကင်းမြို့

ပုံနှိပ်သူ

- ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၉၀၂)
- စံပယ်အောင်ဆက်

၆၈၊ စကားဝါလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

အတွင်းစာလင်

- ဦးထွန်းသိင်

စာအုပ်ချုပ်

- ကိုသန်းဌေး

ပုံနှိပ်ခြင်း

- ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ။

ပထမအကြိမ်။

အုပ်စု

- ၅၀၀

တန်ဖိုး

- ၁၆၀၀ ကျပ်

ပြည့်ပိုင်မှူးအိမ်

မိန်းမ... ယူမယ်/ပြည့်ပိုင်မှူးအိမ် ။ - ရန်ကင်း

စိုးမိုးစာပေ၊ ၂၀၁၂

၁၄၀ - စာ ၁၃.၅ x ၂၀.၅ စင်တီ။

(၁) မိန်းမ... ယူမယ်

စိန်မ . . . ယုမယ် ❖

There are no substitute for talent industry and all the virtues are of no avail.

ပါရမီရှိရမယ်.နေရာမှာ တခြားဟာနဲ့ အစားထိုးလိုမရဘူး။ ကြိုးစားတာ၊ ရိုးသားနိုးကြားတာတွေ ဘယ်လောက်ပဲရှိနေပါစေ အလုပ်မဖြစ်ဘူး။

Aldus Huxley

x x x x

“မင်း မိန်းမ မယူသေးဘူးလား။”

ဆိုင်းမဆင့် ငုံ့မဆင့်ပင် ဖခင်ဖြစ်သူက သူ့ကို ခပ်ငေါက်
ငေါက်ဆိုသည်။ ပင်စင်ယူပြီးသည်နှင့် မြေးထိန်းချင်သည်ဟူသော
ဖေဖေဆန္ဒကို သူက အခုထိ ဖြည့်ဆည်းမပေးနိုင်သေး။

“အချိန်တန်ရင်တော့ ယူမှာပေါ့ဗျာ၊ ဖေဖေကလည်း
ငွေတ”

သူခေါင်းကုတ်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“ဟကောင် . . . အချိန်က တန်ခုံတင်မဟုတ်ဘူး။”

မိန်းမ . . . ယူမယ်

တိုဘက်ကိုတောင် ရောက်နေပြီ၊ တကယ်ဆိုရင် ဖေဖေ ပင်စင်ယူဖို့
က တစ်နှစ်တောင်မလိုတော့ဘူး၊ အခုထိ မင်းမှာ မိန်းမယူဖို့မပြော
နဲ့ ရည်းစားတောင် ဖြစ်မြောက်အောင်မထားနိုင်ဘူး၊ ဖေဖေ လူပျို
တုန်းကဆိုရင်လေ ရည်းစားကို ဟောတစ်ယောက်၊ ဟော
တစ်ယောက် . . . အဲ . . . ”

ဖေဖေက စကားကို စိတ်လိုလက်ရပြောနေရာမှ သတင်း
စာဖတ်ရင်း မျက်လုံးလှန်ကြည့်သော မေမေအကြည့်ကြောင့် ‘အဲ’
ဟုဆိုရင်း ပြောလက်စ စကားတို့ ရပ်ကာသွား၏။

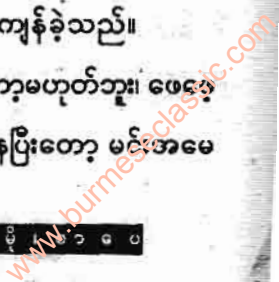
“အဲ . . ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက်ထားနိုင်ပေ
မယ့် မင်းအမေတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ထားခဲ့တာကွ”

စကားကို အဖျားရှူးအောင် လျှောချကာသွားသော
ဖေဖေ စကားကြောင့် သူ ရယ်ချင်သွားရသော်လည်း မရယ်ရဲ။

မေမေကတော့ သတင်းစာကိုကွယ်ရင်း တစ်ချက်ပြီး
သည်။ ပြီး သတင်းစာကိုချကာ သားအဖနှစ်ယောက် ပြောချင်
တာပြောပါစေဟူသော သဘောဖြင့် ရှောင်ထွက်ကာသွားသည်။

ညှော်ခန်းထဲတွင် သူနှင့်ဖေဖေသာ ကျန်ခဲ့သည်။

“မင်းအမေ မရှိတော့လို့ ပြောတာတော့မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေ
မှာ မိန်းမတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့အထဲကနေပြီးတော့ မင်းအမေ

က ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ဖေဖေကိုရလိုက်တာ၊ တကယ်တမ်း ကျတော့ ဖေဖေဘေးမှာက မင်းအမေထက် ချောတာတွေက တစ်ပုံကြီး”

“အဟမ်း... အဟမ်း”

ဖေဖေစကားအဆုံးမှာ မီးဖိုခန်းဘက်မှ ချောင်းဟန့်လာ သော မေမေ့ ချောင်းဟန့်သံကြောင့် ဖေဖေက မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားရင်း စကားကိုဆက်သည်။

“ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်ပဲချောချော မိန်းမဆိုတာ ချောနေရုံ လှနေရုံနဲ့ မပြီးဘူးလေ၊ မင်းရဲ့မေမေလို ဘက်စုံတော် တဲ့မိန်းမမျိုးကျတော့ ရှာမှရှား မဟုတ်လား... အဟမ်း”

အရေးထဲ ကြော်ငြာကဖြတ်ဝင်နေသေးသည်မို့ သူ တစ်ချက်ပြီးဖြစ်သည်။ ဖေဖေက မေမေကြားအောင် အသံကိုမြှင့် ကာပြောရင်း ချောင်းကိုဟန့်သည်။ ပြီး စကားကိုဆက်ပြန်သည်။

“အဲဒါနဲ့ပဲ လိုရင်းက ပျောက်တော့မယ်၊ မင်းမေမေရဲ့ ကောင်းကြောင်းတွေ ဆက်ပြောနေရင်တော့ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်ပေါ့ကွာ၊ ဒီတော့ မင်းမိန်းမယူဖို့ကိုပဲ ဦးတည်ပြီး ပြောရတော့မှာပဲ”

“သား ပြောပြီးပြီလေ ဖေဖေကလည်း၊ သား သေချာ

ဝိန်းမ . . . ယူမယ်

ပေါက် မိန်းမယူမှာ၊ မယူဘူးလို့မပြောဘူး၊ လူပျိုကြီးလုပ်ဖို့ အစီ
အစဉ်ကလည်း လုံးဝ လုံးဝ မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ်
သားရဲ့ရည်းစားနဲ့ ပြတ်သွားလို့ အာရုံနောက်နေပါတယ်ဆိုမှပဲဗျာ”
သူ ခေါင်းကိုကုတ်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“အေး. . . ရည်းစားနဲ့ပြတ်တာ ဆန်းလား၊ ဖေဖေတို့
တုန်းကလည်း. . .”

ဖေဖေက စကားကိုမဆက်သေးဘဲ မေမေအရိပ်အခြည်
ကို အကဲခတ်သည်။ ပြီး အသံကိုနိမ့်ကာ. . .

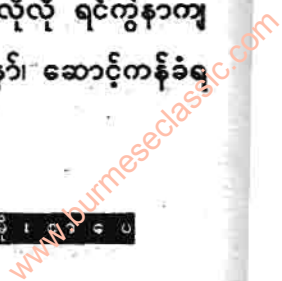
“ရည်းစားတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြတ်ခဲ့
တာပဲ”

ဟုဆိုသည်။

“အေး. . . ဖေဖေတို့ခေတ်တုန်းကတော့ ဝမ်းဂိုးရင် တူး
ကမ်းပဲ”

ဖေဖေအသံက ပြန်၍မြင့်လာပြန်သည်။

“မင်းတို့ခေတ်က အင်တာနက်ခေတ်၊ ဝမ်းဂိုးရင် Ten
come ဖြစ်ရမှာ၊ ငါ့သားရာ အသည်းကွဲသလိုလို ရင်ကွဲနာကျ
သလိုလိုတော့ ဖေဖေရှေ့မှာ လာမလုပ်နဲ့နော်၊ ဆောင့်ကန်ခံရ
မယ်၊ ဒါပဲ”

“အသည်းမကွဲပါဘူး ဖေဖေရာ၊ ဒီလိုပါပဲ မချစ်ရင်လစ်၊
သားကတော့ အေးဆေးပဲ”

“အေး... ဒါမှ ငါ့သား၊ ထားပစ်လိုက်စမ်းပါကွာ၊
ရည်းစားတွေကို ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက်”

“ကိုသန့်မောင်”

“ဟေ”

မီးဖိုခန်းမှထွက်လာသော မေမေအခေါ်ကို ဖေဖေက
‘ဟေ’ဟု ထူးသည်။

“ကလေးကို မဟုတ်တာတွေ မသင်စမ်းပါနဲ့၊ ဒီမှာ သား”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ”

“ရည်းစားကို မထားခင်ကတည်းက လေ့လာစဉ်းစား
ပြီးမှထား၊ တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ အစ်မ၊ ညီမ မရှိပေမယ့်
လည်း ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ထားရမယ်၊ ယောက်ျားဆိုတာ တည်ကြည်
ရတယ်၊ လစ်ရင်လစ်သလို မလစ်ရင်မလစ်သလို မပြောင်းလဲရ
ဘူး၊ ရည်းစား ဘယ်နှယောက်ထားထား ကိစ္စမရှိပေမယ့် သူများ
သားသမီးကို တန်ဖိုးထားရမယ်၊ ကြားလား”

“ဟုတ်”

သူ မေမေစကားကို ‘ဟုတ်’ ဟုဆိုဖြစ်သည်။ ‘လစ်ရင်

ဝိန်းမ . . . ယုယယ် ✨

လစ်သလို မလစ်ရင်မလစ်သလို' ဟူသော စကားကို ဆိုနေချိန်မှာ မေမေက ဖေဖေကိုကြည့်ရင်းဆိုသည်။ ဖေဖေကတော့ မျက်နှာ ကြက်ကိုပဲ မော့ကြည့်သလိုလိုဖြင့် သူ့ မကြားသလိုလုပ်သည်။

“အခု သားရည်းစားမထားခင်စပ်ကြားမှာ မေမေမိတ်ဆွေ ရဲ့သမီးနဲ့ တွေ့ကြည့်စမ်းပါ။ မေမေက ဓာတ်ရှင်တွေထဲကလို ဘုတ်အုပ်တွေထဲကလို မင်းတို့မမွေးခင်ကတည်းက ကြိုစီစဉ်ထား တာမဟုတ်ပေမယ့် ဟိုတစ်လောကမှ စကားစပ်မိလို့ ပြောဖြစ်ရင်း က သားသမီးချင်းတွေဖြစ်ဖို့ ပြောဖြစ်ကြတာ”

“အဲဒီတစ်ယောက်က လန်းလား မေမေ”

“ဖေဖေ လေ့လာပေးရမလား”

“ရှင်နော်”

‘လန်းလား’ ဟူသော သူ့စကားအဆုံးမှာ ဖေဖေက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ဆိုသည်မို့ မေမေက ‘ရှင်နော်’ ဟု ဟန်သည်။

“နောက်တာပါကွ”

ဖေဖေက စကားကို ပြန်လျှောချသည်။

“အဲဒါ သန်ဘက်ခါ အိမ်မှာထမင်းစားဖိတ်ထားတယ်။ လန်း မလန်းဆိုတာ လေ့လာကြည့်၊ မင်းတို့ချင်းအဆင်ပြေရင် မိဘတွေက ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး၊ အေး. . . ဓာတ်ရှင်တွေထဲက

လိုတော့ အတင်းကြီးပေးစားဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူး”

“ဓာတ်ရှင်တွေထဲကလို နှစ်ဖက်စလုံးက မိဘတွေမှာ နှလုံးရောဂါ၊ သွေးကင်ဆာ၊ ဘာဘာညာညာ ဘာမှမရှိဘူးနော်၊ ဘာကိုမှအကြောင်းပြပြီး မပေးစားဘူး၊ သာသာယာယာပဲ”

မေမေ့စကားအဆုံးမှာ ဖေဖေက ဝင်၍ဆိုသည်။

“တွေ့ကြည့်လိုက်တာပေါ့ မေမေရာ”

သူ အံ့ကြိတ်ကာပင် ဆိုဖြစ်သည်။ ဖေဖေကတော့

“အေး... ဖေဖေတို့ကျတော့လည်း မိန်းမယူဖို့ကို ကိုယ့်

ပါရမီနဲ့ကိုယ် ဖြစ်ခဲ့တာကွ၊ မိဘက ဘာမှမကူညီခဲ့ရဘူး၊ အေးပေါ့လေ အဲဒါကြောင့်လည်း Aldus Huxley က ပါရမီရှိရမယ့် နေရာမှာ တခြားဟာနဲ့ အစားထိုးလို့မရဘူး၊ ကြိုးစားတာ ဇိုးသား နိုးကြားတာတွေ ဘယ်လောက်ပဲရှိနေနေ အလုပ်မဖြစ်ဘူးလို့ ဆိုတာကိုး” ဟု မှတ်ချက်ပြု၏။

x x x x

မိန်းမ . . . ယူပယ် ❖

Ugly wives and stupid mainds are priceless
treasures.

ရုပ်ဆိုးသော ဇနီးများနှင့် ထုံအသော မိန်းမပျိုများသည်
တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်သော ရတနာများဖြစ်ကြ၏။

Chinese Proverb

xxxxxx

“ငါ့အမေစိစဉ်ထားတဲ့သူက ရုပ်ဆိုးဆိုးကြီးဖြစ်နေရင်
တော့ ကျွန်ုပ်ကွာ”

သူ ခေါင်းကိုကုတ်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“ရဲရင့်ခေတ်သစ်ရယ် ရုပ်ဆိုးရင် ကောင်းတာပေါ့ဟ”

သူ့ကို သူငယ်ချင်း သူ့ဇာဝင်းက အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့်ဆို
သည်။

“အေးလေ... တရုတ်စကားပုံတစ်ခုမှာ ရုပ်ဆိုးသော
ဇနီးများနှင့် ထုံအသော မိန်းမပျိုများသည် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော

ဝိန်းမ . . . ယူပယ် ✨

ရတနာများဖြစ်ကြ၏လို့ ဆိုထားတယ်။ ရုပ်ဆိုးဆိုးကြီးဆိုတော့
လည်း တန်ဖိုးကြီးကြီးလို့ပဲ ယူဆပြီး ချစ်ပစ်လိုက်ပေါ့ကွာ။ အဟီး”

အာကာက တခွီးခွီးရယ်ရင်း အရောက်ပို့သည်။

“မင်းကျမှ ရုပ်ဆိုးတဲ့မိန်းမကိုယူ၊ ငါကတော့ ရူပါအလန်း
စားနဲ့ စိတ်ဓာတ်အလန်းစားမှ ယူမှာ”

သူ လက်မထောင်ကာ ခပ်ကြွားကြွားပင်ဆိုဖြစ်သည်။

“အာကာပြောတဲ့ တရုတ်စကားပုံက သူ့ဇာဝင်းအတွက်
ကျ မမှန်ဘူးလို့ဆိုရမယ်”

ယုယမာလာက သူ့ဇာကို လှမ်းကြည့်၍ ဆိုသည်။

“ဘာမှားတာလဲ”

သူ့ဇာဝင်းက မျက်စောင်ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း
ဆို၏။

“ဟဲ့. . . ရုပ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ထုံအအ မိန်းမပျိုတွေက တန်ဖိုး
မဖြတ်နိုင်ဘူးဆိုပြီး နင်က အခုထိ မစွဲသေးဘူးလေ၊ ခွီး. . .”

“အောင်မာမာ. . . ငါ့ကိုများ ရုပ်ဆိုးတယ်လို့ပြောတာ
ပေါ့လေ၊ ဟဲ့. . . ငါက မရတာမဟုတ်ဘူး၊ မယူတာ၊ ငါ့ကိုမှမရရင်
အဆိပ်သောက်သေမယ်ဆိုတဲ့လူတွေ တစ်သိန်းလောက်ရှိတယ်
တဲ့ မှတ်ထား”

ယုယ၏စကားကို သူ့ဇာတ ပက်ခနဲ တုံ့ပြန်၏။

“သူငယ်ချင်း တစ်သိန်းလောက်တော့ မလုပ်နဲ့လေ၊
များနေပြီထင်တယ်၊ နည်းနည်းလျှော့ပါလား။”

သူ ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“အေးလေ၊ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်လည်း
သိနေကြတာဆိုတော့”

အာကာကပါ ဝင်၍ ပြောင်ချော်ချော်ဆိုသည်။

“အောင်မယ်မယ်... ဒီမှာ ဒီကနေ့နံနက် ၆ နာရီ အချိန်
ထိ ကောက်ယူရရှိတဲ့ စာရင်းဇယားများအရ တစ်သိန်းကို အကျော်
ဘက်မှာပဲရှိတယ်၊ ကြားသလိုဖြစ်နေမှာစိုးလို့ လျှော့ပြောထားတာ”

သူ့ဇာက မျက်နှာကိုမော့ရင်း ခပ်တင်းတင်းပင်ဆိုသည်။

“ဒီရုပ်ကြီးနဲ့... ဒီအရပ်အမောင်းနဲ့”

အာကာက ခွီးခနဲရယ်ရင်းဆို၏။ သူ့ဇာက အတော်လေး
အရပ်ပုသည်ကိုး။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီမှာ ငါ့လောက်ရုပ်ချောတာ ငါပဲရှိတယ်၊
နင်တို့လာပြီး မတိုက်ခိုက်ကြနဲ့၊ ငါ့ကုသိုလ်ကံနဲ့ငါ လှချင်တိုင်း
လှနေတာ အပြစ်လား၊ လူတွေကလည်း ခက်ပါတယ်၊ သစ်ပင်
မြင့်တာနဲ့ လေတိုက်ချင်ကြတော့တာပဲ”

“အရပ်က တစ်ထောင့်ထွာလောက်ရှိတာကို သစ်ပင်မြင့်
က ဖြစ်ချင်သေးတယ်၊ အံ့ဩပါ!”

ယုယက ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် နှိပ်ကွပ်သည်။

“ပုလို့ နုတာပဲရှိတယ်၊ ရှည်လို့နုလို့ဆိုတာ မကြားဖူးဘူး။
ငါက ပုပုရွရွ လှလှပပလေးမို့လို့ ဝင်းနစ်မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ
ထည့်ချင်နေတာကိုတောင် အပြတ်ငြင်းလိုက်တာ၊ လက်ရှိ
မယ်ကမ္ဘာတွေ မယ်စကြဝဠာတွေကို သနားလို့၊ အဟက်. . .”

သူ့ဇာက ပုသလောက် လေကြီးလေကျယ်ဆိုသည်။

“မြန်မာနိုင်ငံက မင်းသမီးတွေတောင် သူ့ဇာ မင်းသမီး
မလုပ်ချင်လို့ မင်းသမီးဖြစ်နေကြတာ”

သူ့ပါ ရောယောင်ပြီး သူ့ဇာကို အချွန်ဖြင့် မ၊ဖြစ်သည်။

“ဒါပေါ့၊ မြန်မာနိုင်ငံက မင်းသမီး မပြောနဲ့၊ ကိုးရီးယား၊
ဟောင်ကောင်၊ ဂျပန်၊ အို. . . အာရှက မင်းသမီးတွေကိုသနားလို့
သူ့ဇာတို့က မင်းသမီးမလုပ်တာ၊ ကိုယ်က မင်းသမီးထလုပ်လိုက်
ရင် သူတို့အတွက်နေရာမရှိလို့ ဘဝပျက်ကုန်. . . မှာ. . . ပေါ့၊
ဟောလီဝုဒ်တို့ ဘောလီးဝုဒ်တို့က မင်းသမီးတွေဆိုရင်လေ
တန်ထရိုက်တိုက်တွေမှာ မဆလာရွက်တဲ့ နေ့စားဘဝတွေဟောင်
ရောက်သွားဦးမယ်၊ ဟင်းရွက်ကန်စွန်း ရောင်းသူကရောင်း၊

အိမ်တွေမှာ အဝတ်လျှော် ထမင်းချက် လိုက်လုပ်သူကလုပ်နဲ့ ဘဝ
တွေစုံကုန်မှာပေါ့။ သူတို့လေးတွေကိုသနားလို့ သူ့ဇာက ငြိမ်နေပေး
တာ၊ ဟွန်း”

သူ့ဇာက အားရပါးရပင် ရှည်လျားစွာဆိုသည်။

“လူပုတော့ စွာကျယ်၊ ခွေးပုတော့ ရွာလည်တဲ့၊ နင်
တော်တော်လေး ရွာလည်တာပဲ”

“ဘာပြောတယ်၊ နင်ပြောပုံက ငါက ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ”
အာကာ၏ ရွတ်နောက်နောက်စကားကို သူ့ဇာက
ဝတ်ခနဲ ဆိုသည်။

“ခွေးဖြစ်သွားတာဟေ့၊ မခံနဲ့”

ယုယက မီးလောင်ရာ လေပင့်၍ဆိုသည်။

“sorry.....sorry..... နင်တော်တော်စွာကျယ်တာပဲလို့
ပြောမလို့”

အာကာက စကားကိုပြင်သည်။

“ရပါတယ်၊ သစ်ပင်မြင့်တော့လည်း လေတိုက်တာပေါ့၊
တိုယ့်ထက်နိမ့်ကျတဲ့ လူတွေက ပြောတာဆိုတော့လည်း ကိုယ်က
မြင့်မားတဲ့လူပီပီ သည်းခံရမှာပေါ့”

မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း ခေါင်းကို

မော့ကာ သူ့ဇာက ဆိုသည်။ သူ့ဇာ့ကိုကြည့်ရင်း သူတို့သုံးယောက်
ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ အရပ်တော်တော်ပုသော သူ့ဇာက လေကြီး
သည့်နေရာမှာတော့ ဘယ်သူမှမယှဉ်နိုင်ကြ။

“အဲဒါနဲ့ပဲ လိုရင်းက ပျောက်တော့မယ်၊ ရဲရင့်ခေတ်သစ်
ရဲ့ မိဘတွေက ငါ့မိဘတွေနဲ့များ ကွာပါကွာ”

အာကာက ခေါင်းခါရင်းဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့တုန်းကွ”

သူ အာကာကိုမေးဖြစ်သည်။

“မင်းမိဘတွေကျတော့လည်း မိန်းမယူစေချင်ရတာကို
ပျာလို့၊ ငါ့မိဘတွေကျတော့လည်း မိန်းမ မယူခင် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်
ဖြစ်အောင်လုပ်ဦးဆိုတာကြီးပဲ ပြောနေတာ၊ ဧကန္တတော့ မိန်းမယူ
ပြီးရင် မိဘအိမ်ကဆင်းလို့ ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ”

“အံ့မယ် . . . မိန်းမယူမှာက အသာထား၊ ရည်းစား
တောင် မရှိဘဲနဲ့”

သူ့ဇာက အရသာရှိရှိပင် ပက်ခနဲဆိုသည်။

“အဲဒါပြောတာပေါ့၊ Donut က ဘယ်နေမှန်းမသိဘူး၊
နှုတ်ခမ်းနာနဲ့ တည့်ပါမလားလို့ ပူပန်နေတယ်”

ယုယက ဝင်၍ဆိုသည်။

“မုန့်ဆီကြော်က ဘယ်နေ့မှန်းမသိဘူး လုပ်ပါ။ ဘယ်က Donut က ပါလာရတာလဲ”

ဟု သူဆိုဖြစ်သည်။

“ဒီခေတ်မှာ Donut ဆိုင်တွေပဲ နေရာတကာရှိတာ လေ။ မုန့်ဆီကြော်က ရှားတယ်လေဟာ။ ခေတ်နဲ့အညီ စကားပုံ တို့ပြင်ရတာ”

ယုယက ခပ်တည်တည်ပင်ဆိုသည်။ အာကာက

“ငါ့မှာ ရည်းစားမရှိဘူးလို့ ဘယ်သူပြောလဲ”

ဟု မကျေမနပ်ပင်ဆို၏။

“ငါပြောတာ နင့်မှာရှိလို့လား” ဟု သူဇာကဆိုသည်။

“မရှိဘူး”

အာကာက အောင့်သက်သက်ဖြင့် ‘မရှိဘူး’ ဟု ဝန်ခံသည်။ သူတို့အားလုံး ဝါးခနဲ ရယ်ဖြစ်ကြသည်။

x x x x

အလှပေးသေခင်တစ်ခါကလေး ဝဲငြဟားဟားမိလဲ နှိပ်

“ပဲမူးငွိုငွါကြဲကံထူးနဲမ့ ပြီနခင်ကလေး ဝဲကစားနဲနိုးကစားပဲဟနုခ
ကံထူးမိဟူးနဲမ့ ဝဲငွိုငွါခပြေခပြေ ကစားလေးအဲဒါမျှလင်ထဲခ

။ နေ

ထဲလှ ။ ငါဟယ်မဂုလခင်ကလေး . . . ဝဲငြခ ။ မိလဲ ဟဲလဲ”

. . . ပြီဝဲလှ ။ ဤကလေးကလေး ကစားနဲခဝဲကစား လမ့မိ ပြီထဲလှ ပြီ
“မိလဲ ဝဲနခင်ပဲလဲ

“ငြဲယူနုလှိုးနဲမ့ ဝဲမူးပြီ ကစားလေးအဲဒါမျှလင်ထဲခ
ကလေးကစားပဲ ဝဲဟဲမိ ကားမိလဲ ။ ဝဲဟဲမဂုလခင်ကလေး”

“လှလဲဝဲ

“ငြဲယူနုလှိုးနဲမ့ ‘ဟဲဟဲဟဲ’ ဝဲပြီနဲလဲကစားလဲ
ငြဲဟဲလဲလှိုးပေးဝဲပြီနုနုနိုး ဖြစ်ပဲကစားခိုရင်း ပေးပဲမပို လှိုးကြီးထွေ
ခိုရင်းမုကြားခါနည်း လှိုးကစားပဲလှိုး ဝဲလှိုးပြီဖြစ်လဲသံလှိုး ခိုမလှ
ထိုးပြောသည့် ကောင်မလေးက ရောက်မလဲအဲဒါမျှ အကြမ်းဖျင်း
အကြီးကြီးနုလှိုးလှိုးခိုအိပ်စားပဲမုနုအိပ်စား ပြီး ပြုလား မဲလား
ဝင် သူ မသိသေး။ မိဘနှစ်ယောက်စလုံးက ဥပမိရုပ် ကော်ဇီးကြ
သည်မို့ မိမိဖြစ်သူလှိုးက အကြောင်းနုနုဆိုမည်မယုတ်ဟု သူတွေး
မိသည်။

“ခိုက”

“ဒါနဲ့ သမီးလေးလည်း ရောက်မလာသေးပါလား၊
နေ့လယ်စာစားချိန်တောင် ရောက်နေပြီ၊ ဖုန်းဆက်ကြည့်ဦးမှပဲ”
သော်တာဖူး၏အဖေက ပြောပြောဆိုဆို ဖုန်းလှမ်းဆက်
၏။

“ဘာလဲ သမီး၊ ဪ... ရောက်တော့မယ်လား၊ ဟုတ်
ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ ဒီမှာ စောင့်နေရတာ အားနာစရာကြီး၊ ဟုတ်ပြီ...
ဒါပဲနော် သမီး”

သော်တာဖူး၏အဖေက ပြုံးရင်း ဖုန်းကိုချသည်။

“ရောက်တော့မယ်တဲ့၊ သမီးက ဒီလိုပဲ၊ စာရေးဆရာမ
ဆိုတော့”

အားနာဟန်ဖြင့် စကားကို ‘ဒီလိုပဲ’ ဟုသာဆိုသည်။
တွေ့ရတော့မည်ဟူသောအသိဖြင့် ရင်ခုန်ခြင်းမရှိသော်လည်း
မျှော်နေမိသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာမ ဆိုပါ
လားဟု တွေးမိသည်။

“ရောက်တော့မယ်ဆိုရင် ထမင်းတွေ့ဖူးထားလိုက်တော့
လေ”

ဖေဖေက မေမေ့ကို မေးဆတ်ပြရင်း ဆိုသည်။

“ကျွန်”

၆၆၁ . . . ယုပယ် ✦

ထိုစဉ်မှာပင် အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်သံကြားသည်။

“ကဲ. . . မောင်ရဲရင့်ရေ သားပဲ သွားကြိုလိုက်တော့”

သော်တာဖူး၏ ဖခင်က သူ့ကိုကြည့်ရင်းဆိုသည်မို့ သူ

ထုတ်ကဲ့ဟုဆိုရင်း အိမ်ရှေ့ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။

ကားပေါ်မှဆင်းလာသူက ခပ်လန်းလန်းထဲကဖြစ်သည်။

သို့သော် ပုလင်းဖင်လောက်ထူသော မျက်မှန်ကြီးကြောင့်

လန်းချင်သလောက် မလန်းဘဲဖြစ်ကာနေသည်။

“သော်တာဖူး ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဪ. . . အိမ်ထဲမှာ ထမင်းစားကြဖို့ ပြင်နေကြပြီ”

“ဟုတ်လား၊ sorry နော်၊ နောက်ကျသွားတယ်ထင်
တယ်”

“ရပါတယ်၊ လာပါ”

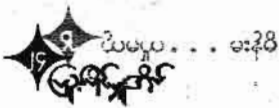
သူ ရွှေမုဒိုးဆောင်ရင်း ထမင်းစားခန်းဆီလာဖြစ်သည်။

ဇုတ်နှာရော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရော အသက်အရွယ်ရော

အမှတ်ပြည့်မဟုတ်သော်လည်း အောင်မှတ်တော့ရသည်။ ခက်နေ

သည်က မျက်မှန်အထူကြီးပဲဖြစ်၏။

“အင်း. . . မျက်မှန်က ပြဿနာတော့လည်း မဟုတ်ပါ

ဘူးလေ။ ငြိမ်းငြိမ်းပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ

“လကခက်ဟိုကြိုးလထ ပုံးလထ နှုခမိစိစိလမခ . . . လ”

သူ စိတ်ထဲကနေ ဆိုဖြစ်သည်။

ထု မှီငြိမ်းထားခဲပဲငြိမ်းကြိုက်လထ ကုန်စေ ခဲးမလကလဲထခ
ဟော . . . သမီးရောက်ပြီ၊ လာ သမီး တစ်ခါတည်း

ဝင်ထိုင်လိုက်”

ငြိမ်းငြိမ်းပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ

ငြိမ်းငြိမ်းပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ
တုတ်က

ငြိမ်းငြိမ်းပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ
မေမေက သော်တာဖူးကို ဖော်ဖော်ရွှေရွှေပင် ဆိုသည်။

သူမက ဟုတ်ကဲ့ဟုဆိုရင်း ဝင်၍ ထိုင်သည်။

“ထည့်စားနော်၊ အားမနာနဲ့”

ဖေဖေက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဟင်းများကို ညှော်သည်

များ၏ ပန်းကန်ထဲ ထည့်၍ ပေးသည်။ သော်တာဖူး၏ဖခင်ရော

ခင်ခင်ပါ ဖေဖေထည့်ပေးသည်ကို ဘာမှမပြော။ သော်တာဖူးက

တော့ သူမ၏ပန်းကန်ထဲ ပုစွန်ဆီပြန်ကို ထည့်အပေးမှာ ထ၍

အော်သည်။

ငြိမ်းငြိမ်းပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ
သမီး မစားဘူး

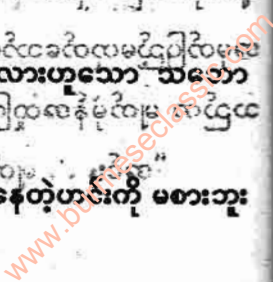
အားမနာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီးရဲ့

ဖေဖေက သက်သတ်လွတ်များလားဟူသော သဘော

ဖြင့် မေးသည်။

“ခဲစိစိပဲနားလက လူ့နှုခမိစိစိ ဝိပလဗ္ဗိဇ္ဇာတိ

သမီးက ဆီတွေဒီလောက်များနော်ဟင်းကို မစားဘူး

ဦးရဲ”

“ဪ”

ဖေဖေက ‘ဪ’ ဟုဆိုရင်း အားနာကာသွားသည်။
မေမေကတော့ သော်တာဖူးကို အံ့ဩသလိုရှိသည်။

“ကဲပါ သမီးရယ်၊ ပန်းကန်ထဲရောက်ပြီးသားကိုတော့
စားလိုက်ပါ။ ထည့်ပေးတဲ့လူကို အားနာစရာကြီး”

သော်တာဖူး၏မိခင်က အားနာနာဖြင့် ဝင်၍ဆိုသည်။

“သမီး မေမေတို့ကို ခဏခဏပြောဖူးတယ်လေ၊ အစား
အသောက်နဲ့ပတ်သက်လာရင် အားနာစာနဲ့ နှမြောစာကို ရှောင်ရ
မယ်လို့၊ တစ်လက်စတည်း ရဲရင့်ခေတ်သစ်တို့ကိုပါ စေတနာနဲ့
ပြောပြဦးမယ်၊ ဘယ်သူတွေပဲကျွေးကျွေး ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ပေါ့လေ အားနာပြီးတော့ပဲဖြစ်ဖြစ် နှမြောပြီးတော့ပဲဖြစ်ဖြစ် မစား
ရဘူးတဲ့၊ ရောဂါဆိုတာက ကာကွယ်ခြင်းက ကုသခြင်းထက်
ကောင်းတယ်လေ၊ ကိုယ်နဲ့မတည့်တာ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်မကြိုက်
တာကို ငြင်းပယ်ရဲရမယ်၊ အားနာပြီးတော့လည်း မစားရဘူး၊
နှမြောပြီးတော့လည်း မစားရဘူးတဲ့”

“အေးပါကွယ်၊ ကဲ . . . ကဲ . . . သမီးကြိုက်တာသာ
ထည့် စား”

ဖေဖေက မျက်နှာပျက်သွားရာက ဆိုသည်။ မေမေနှင့်
သူနှင့်က အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ သော်တာဖူး၏မိခင်နှင့် ဖခင်က
တော့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်သည်။

သော်တာဖူးကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်။ အသီးအရွက်
များဖြင့်သာ ဆက်၍စားသည်။ 'ကဲ... မှတ်ကရော' ဟု သူတွေ့
ရင်း မသိမသာပြုံးဖြစ်သည်။

“သမီးကတော့ စာရေးဆရာမပီပီ အတွေးများတယ်၊
အဟင်း... ဟင်း”

သော်တာဖူး၏မေမေက 'တဟင်းဟင်း'ရယ်ရင်း
သော်တာဖူးကို မျက်မှောင်ကြုတ်ပြသည်။ သော်တာဖူးကတော့
ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်၍ စားကာနေသည်။

စိုစိုပြည်ပြည်ရှိမည်ဟု ထင်ထားသော စကားဝိုင်းက
အနည်းငယ် ခြောက်ကပ်ကပ်နိုင်ကာ ပြီးသွားသည်။

“မောင်ရဲရင့်ခေတ်သစ်ရေ သမီးက ပန်းပင်တွေကို
အရမ်းသဘောကျတာ၊ သူက ဒီအိမ်ကို အခုမှရောက်ဖူးတာ
ဆိုတော့ သားကပဲ လိုက်ပြလိုက်ပါဦး”

သော်တာဖူး၏မိခင်က သူ့ကိုကြည့်ရင်းဆိုသည်။ သဘော
က လူငယ်ချင်း စကားပြောကြဆိုသည့်သဘော။ သူ ခေါင်းညိတ်

ခိန်းပ . . . ယူပယ် ✦

ဗြဲဗြဲ၏။

“ဟုတ်တဲ့၊ လာလေ . . . သော်တာဖူး”

“ဟုတ်”

သူမက ဟုတ်ဟုဆိုရင်း သူ့နောက်လိုက်လာသည်။

x x x x

Mistrust the woman who speaks only of her virtue.

သူမ၏ကောင်းကြောင်းတွေကိုသာပြောသော မိန်းမကို
မယုံကြည်သင့်။

Russian Proverb

x x x x

ဝိန်းမ . . . ယူမယ် ✦

“ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ်က ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆောက်လုပ်
ရေးအင်ဂျင်နီယာ၊ မြေတွေဝယ်၊ ကိုယ်တိုင်ဆောက်ပြီး အိမ်တွေ
တိုက်ခန်းတွေကို အမြတ်နဲ့ပြန်ရောင်းတယ်ဆို”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လုပ်ငန်းကတော့ ခပ်သေးသေးပါ”

“ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ်တို့အိမ်က ပန်းတွေအရမ်းစုံတယ်
နော်၊ သစ်ခွရော၊ နှင်းဆီရော၊ ဘာအမျိုးအစားမှန်းမသိတဲ့
ပန်းတွေရော စုံနေတာပဲ”

သော်တာဖူးက ပန်းများကိုကြည့်ကာ ကလေး

တစ်ယောက်လို ဆိုသည်။

“ကျွန်မကလေး စာရေးဆရာမမို့လား မသိဘူး၊ သဘာဝတွေကို အရမ်းတန်ဖိုးထားတာ၊ ကျွန်မရဲ့အိမ်မှာဆိုရင် ပန်းအတု၊ သစ်ပင်အတု လုံးဝမရှိရဘူး၊ နောက်ဆုံး ဆံပင်ကိုတောင် သဘာဝမဟုတ်တဲ့ တခြားအရောင်မဆိုးဘူး၊ ကျွန်မက သဘာဝကို အဲဒီလို မြတ်နိုးတာ၊ သိလား”

“ဪ”

သူ ငြီးငွေ့စွာပင် ‘ဪ’ ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ သော်တာဖူးက စာရေးဆရာမလို့ ခဏခဏ တိုယ့်တိုယ့်ကို ထည့်ထည့်ပြောလို့ မေးဦးမယ်ဗျာ၊ ကလောင် နာမည်က ဘာလဲဗျ”

“ကျွန်မက ကလောင်သစ်ဆိုတော့ ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ် တကြားဖူးမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ကလောင်က ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်း”

သူမက ခေါင်းကိုမော့ကာဆိုသည်။

“ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်း”

“ဟုတ်”

သူမ၏အမည်ကို သူ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။ သူ့ကေ ဂုဏ်

ဝိန်းမ . . . ယူမယ် ✦

ယူနေဟန်ဖြင့် 'ဟုတ်' ဟုဆိုသည်။ တကယ်တော့ အားမနာတမ်း ဝန်ခံရလျှင် ဤကလောင်ကို သူ မကြားဖူး။ စာအုပ်အငှားဆိုင်၊ အရောင်းဆိုင်များနှင့် အဆက်ပြတ်လေ့မရှိသော သူ့အဖို့ သူမ၏ ကလောင်သည် ရင်းနှီးမနေ။

“မကြားဖူးဘူး မဟုတ်လား”

“ဟိုဒင်းပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်. . .”

“အားနာမနေပါနဲ့၊ ကျွန်မက ဘယ်စာအုပ်မှာမှ မပါဖူး သေးဘူး၊ ဘယ်ဂျာနယ်၊ ဘယ်စာစောင်၊ ဘယ်မဂ္ဂဇင်းမှာမှ မပါ ဖူးသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မကြာခင် ပါတော့မှာပေါ့နော်၊ အဟင်း. . . ဟင်း”

အားနာနေသော သူ့ကို သူမက စကားဖြတ်၍ ဆိုသည်။

“ဪ. . . ဒါဖြင့် လုံးချင်းတွေလည်း ရေးတာလား”

“အင်း. . . လုံးချင်းလည်း မထွက်ဖူးသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့လုံးချင်းတွေ မကြာခင် ထွက်တော့မှာ၊ အားလုံးစီစဉ်ပြီး ပြီဆိုတော့လေ၊ ထွက်တော့မှာပါ”

ဆရာမကြီးစတိုင်ဖြင့် သူမက ဆိုသည်။ ထွက်တော့မှာ ပါဆိုသော သူမကို 'အသက်လား' ဟု သူ စိတ်မှနေ မေးဖြစ်သည်။ ဘာဂျာနယ် ဘာမဂ္ဂဇင်းမှာမှ စာတစ်လုံးမှ ဖော်ပြခံရဖူးခြင်း မရှိပါ

ဘဲ ခပ်တည်တည်ဖြင့် သူမကိုယ်သူမ စာရေးဆရာမဟု အမည်ခံ
ထားသည်ကိုကြည့်ရင်း သူ နည်းနည်းတော့ ရယ်ချင်သွားသည်။

“ဒါနဲ့ ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ်က ကျွန်မရဲ့ ကလောင်နာမည်
ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင်၊ လှလား၊ ခန့်ရော ခန့်ရဲ့လားဟင်”

သူမက နှင်းဆီပန်းဖူးတစ်ခုကို ကိုင်ရင်း မေးသည်။

“ကလောင်နာမည်ကိုတောင် မေ့တေ့တေ့ဖြစ်သွားပြီ၊
ဘာတဲ့”

“ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်း”

“ဪ... အင်း... လှပါတယ်၊ အတော်လှတယ်ဗျ”

သူမ၏ရှေ့တည့်တည့်မှာရှိသော သစ်ခွပန်းကိုကြည့်ရင်း
သူ ဆိုဖြစ်သည်။

“နာမည်ကို ဘယ်လိုအကြောင်းတွေနဲ့ ဒီလိုပေးထားလဲ
သိလား”

“ဟင့်အင်း... မသိဘူးခင်ဗျ”

သူ ခေါင်းခါရင်းဆိုဖြစ်သည်။ ဘယ်နှယ်လုပ် မပြောဘဲ
သိပါမည်တဲ့လဲ။ သူ ခေါင်းကို ယောင်ယမ်းပြီး ကုတ်ဖြစ်၏။

“ကျွန်မ အရမ်းကြိုက်တဲ့ စာရေးဆရာလေးယောက်ကို
ပေါင်းပြီး ပေးထားတာ၊ ကြည်ဆိုတာက ‘အကြည်တော်’ လူ

ဆိုတာက 'လူနေ၊ မိုးဆက်ဆိုတာက 'မိုးဆက်လင်းထက်'၊ ဆောင်း
ဆိုတာက 'သိုးဆောင်း'၊ အဲဒီလို"

“ဪ”

သူ ဪဟု ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့ သူတို့လေးယောက်ကို ကြိုက်ပြီး ဒီနာမည်
ပေးဖြစ်တာလဲဗျ”

သူ ဘာရယ်မဟုတ် မေးဖြစ်သည်။

“တကယ်တော့ ကျွန်မက စာရေးဆရာ ပြည့်ပိုင်မှူးအိမ်
ကိုလည်း အရမ်းကြိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ချောချင်တိုင်းတွေ
ချောတဲ့ ခန့်ချောကြီးလည်းဖြစ်၊ ခန့်ညားချင်တိုင်းတွေ ခန့်ညား
ပြီး တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်ထူးခြား ယောက်ျားပီသ၊ အရပ်အမောင်း
ကောင်းပြီး ရုပ်ဖြောင့်ချင်တိုင်းတွေ ဖြောင့်နေတဲ့ စာရေးဆရာဆို
တော့ ကျွန်မအနေနဲ့ သူ့နားမကပ်နိုင်ဘူးလေ၊ သူ့ဘေးမှာက
အလန်းတကာ အလန်းဆုံး ကောင်မလေးတွေ ဝိုင်းနေတော့
(ရေးရတာ အရသာရှိလိုက်တာဗျာ) ကျွန်မ မျှော်လင့်နိုင်တာဆိုလို့
ကျန်တဲ့ ကုပ်ကွ ကုပ်ကွနဲ့ ရုပ်ကြမ်းရေကျို စာရေးဆရာ
လေးယောက်ပဲ ရှိတော့တာကိုး၊ အဲဒါနဲ့ပဲ တစ်ယောက်နဲ့မရ
တစ်ယောက်နဲ့ရအောင်ဆိုပြီး ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်းဆိုပြီး အပီ

လေတိုးတက်ကြောင်း စီမံကိန်းဆွဲပြီး ပေးထားတာပါ။ ကျွန်မရဲ့ မဟာမဟာ အနာဂတ် ပလန် (plan) မှာ စာရေးဆွဲကတော် ဖြစ်ချင်တဲ့ စီမံကိန်းလည်း ပါတယ်လေ။ ဒီတော့ ရှည်ရှည်ဝေး-ဝေးတွေလည်း မပြောတော့ပါဘူး။”

သူမက ‘မပြောတော့ပါဘူး’ ဟုဆိုသော်လည်း အင်မတန် အင်မတန် ရှည်လျားစွာဆိုရင်း စကားကိုခဏရပ်ကာ သူ့ကိုကြည့် သည်။

“ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရှင့်ကို ကျွန်မဘဝရဲ့ လက်တွဲဖော်အဖြစ် လုံးဝလက်မခံ နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မက စာရေးဆွဲကတော်ပဲ ဖြစ်ချင်လို့ပါ။”

“အင်”

သူ ရင်ထဲမှာ ‘နင်’ ခနဲ ဖြစ်သွားသည်မို့ ‘အင်’ ခနဲ ဖြစ်ကာ သွားသည်။ လက်တွဲဖော်မဖြစ်နိုင်ဘူးပြောရအောင် သူမကို သူက လည်း ဘာမှကမ်းလှမ်းသေးသည်လည်းမဟုတ်။ လူ့ကို ဘလိုင်း ကြီးလာဖြုတ်နေသည်။ ဒါမျိုးတော့ လာချိုးလို့မရ။

“နေပါဦး မသော်တာဖူး ခေါ် မကြည်လူမိုးဆန်ဆောင်း

ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားကို လက်တွဲမယ် မတွဲဘူး ဘာဆိုဘာမှလည်း မပြောရသေးဘဲနဲ့ ခင်ဗျားဘက်က ဒီလိုပြောတာ တဆိတ်လွန်လွန်းပြီ ထင်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က Request လုပ်ခဲ့ရင်၊ Propose လုပ်ခဲ့ရင်တော့လည်း တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ၊ အခုဟာက တစ်ဖက်သတ်ကြီးဗျာ”

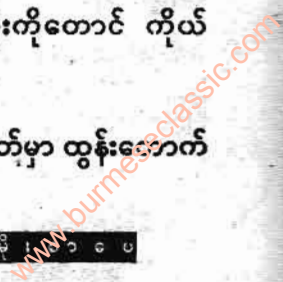
သူ တင်းတင်းနှင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ခါပေမဲ့ ကျွန်မက မိန်းကလေးလေ၊ ကျွန်မ စရောက်ပါပြီဆိုတည်းက ရှင် လိုချင်မျက်စိနဲ့ ကြည့်နေမှန်း အရမ်း. . . တမ်း. . . တမ်း. . . သိသာနေတယ်လေ၊ မိန်းကလေးဆိုတာက တိုယ့်ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘဲနေမလားရှင်”

“ဗျာ”

သူ ငိုချင်စွာဖြင့် ‘ဗျာ’ဖြစ်သည်။ ဘေးမှာရှိနေသော အုတ်နံရံကိုပင် ‘အင်းဟာ အင်းဟာ’ ဟု ခေါင်းဖြင့်ပြေးဆောင့်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်သွားရသည်။ ‘လိုချင်မျက်စိကြီးဖြင့်’ ကြည့်နေမှန်း သိသည်ဆိုပါလား။ ကိုယ့်မျက်လုံးကိုတောင် ကိုယ်တလော်ထုတ်ပစ်ချင်သည်။

“ကျွန်မလို လှပချောမောပြီး အနာဂတ်မှာ ထွန်းဖောက်

လာမယ့် ရွှေကလောင် ရွှေကြယ်ပွင့်ကို လိုချင်မိတာ ရှင့်အတွက် အပြစ်တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ တခြားယောက်ျားလေးဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲဖြစ်မှာပါ”

မျက်စိလေးလုံးစလုံးကို ဇွတ်မှိတ်ကာ ယုံကြည်မှုအပြည့် ဖြင့်ဆိုနေသော ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်းကို သူ ငိုချင်ပက်ကျိဖြင့် ကြည့်မိသည်။

“ကျွန်မရဲ့အနာဂတ်အတွက် စာတွေရေးရင်း မအား မလပ်တဲ့ကြားက လာခဲ့ရတာမို့ ခွင့်ပြုပါဦးရှင်၊ ကျွန်မနဲ့လက်တွဲခွင့် မရှိတဲ့အတွက် ရှင် စိတ်မကောင်းတော့ မဖြစ်ပါနဲ့၊ ရှင့်ရုပ်က ဖြောင့် တယ်ဆိုတာထက်တောင် ပိုပါသေးတယ်၊ ဒီတော့ ကောင်မလေး ချောချောတစ်ယောက်လောက်ကတော့ ရနိုင်ပါတယ်ရှင်၊ ကြီးစား ပေါ့၊ ကဲ... ကျွန်မ အထဲဝင်လိုက်ဦးမယ်”

“ဟင့်”

သူရင်ထဲက ရှိုက်သံဖြစ်သည်။ စိတ်တိုလွန်းသည်မို့ ဘာကို လည်း ပြောလိုက်ရမှန်းပင်မသိ။ သူမကတော့ တစ်ဖက်သတ် စကားများကိုဆိုကာ အနိုင်ဖြင့်ပိုင်းရင်း သူ၏အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွား ပြီဖြစ်သည်။

ဖေဖေတို့ မေမေတို့ မေးသောအခါ ဘယ်က ဘယ်လို

ဝိန်းပ . . . ယူပယ် ❖

စပြောရမှန်းပင် သူ မသိတော့။ 'တောက်' ဟုသာ တက်ကို မကျေ
မချမ်းခေါက်ဖြစ်သည်။

“တောက်”

x x x x

Let a woman go after her reproach.

သူမ မကျေနပ်သည်များကို ပြောပြီးသည်နှင့် ထိုမိန်းမကို
သွားခွင့်ပြုလိုက်ပါ။

Welsh Proverb

x x x x

ဝိန်းမ . . . ယူဗယ်

သူ့စကားအဆုံးမှာ အာကာ၊ ယုယ၊ သူ့ဇာတို့က ခွက်ထိုး ခွတ်လန်ပင် တဟီးဟီး တခွီးခွီးဖြင့် ရယ်ကြသည်။

“ဝေလ စကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်ကွ၊ သူမ မကျေနပ်သည် တို့ကို ပြောပြီးသည်နှင့် ထိုမိန်းမကို သွားခွင့်ပြုလိုက်ပါတဲ့၊ သဘော ထတော့ကွာ စကားလုပြီး ပြောမနေနဲ့ဆိုတဲ့ သဘောပဲကွ၊ ဖက် ပြီးပြောမနေနဲ့ဆိုတဲ့သဘော”

အာကာက ထုံးစံအတိုင်း ကျက်မှတ်ထားသမျှတို့ကို ပြန်ခွတ်ပြရင်း ဆရာကြီးအထာဖြင့် ဆိုသည်။

“အေးပါကွာ၊ ဖက်ပြီးပြောဖို့အချိန်လည်း မရလိုက်ပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“အချိန်ရရင်တော့ ဖက်ပြီးပြောချင်သေးတယ်ပေါ့”

သူ့ဇာက သူ့ကို ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ဆိုသည်။

“ဒီမှာ အရပ်ငါးပေအထက် လူကြီးလူကောင်းတွေ စကားပြောနေတယ်၊ လေးလက်မ ဒေါက်ဖိနပ် ထည့်ပေါင်းတာတောင် ငါးပေမပြည့်တဲ့လူက ဝင်မပါကြေး”

ဟု ယုယက သူ့ဇာကိုကြည့်ရင်း ဆိုသည်။

“သွားမပြောပါနဲ့ဟာ၊ သူ့ခမျာ ပုချင်တိုင်းတွေပုပြီး နုချင်တိုင်းတွေ နုနေတဲ့ဥစ္စာ၊ တော်ကြာ သစ်ပင်မြင့်လို့ လေတိုက်တယ်လို့ ထပြောနေဦးမယ်”

အာကာက သူ့ဇာအကြောကို သိပြီးသားမို့ ဟက်ခနဲ ရယ်ရင်း ဆိုသည်။ သူ့ဇာကတော့ လက်ဖျစ်တီးသည်။

“ဟုတ်ပြီ. . . ဒီမှာ ရဲရင့်ခေတ်သစ် ငါ့ကို အဲဒီစာရေးဆရာမ ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်းရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေးရှိရင် ပေးစမ်းပါ”

“ဘာလုပ်မလို့လဲ”

သူ အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် သူ့ဇာကိုမေးဖြစ်သည်။

“ငါ သူ့ရဲ့ အမာခံပရိသတ်အဖြစ် မိတ်ဆက်ပြီး သူ့ဆီ

တနေ စကားပြောနည်းသင်တန်း တက်မလို့၊ ဒါမှ နင်တို့ကို ငါ
ကောင်းကောင်းကြီး ပြန်နှိပ်တွပ်နိုင်မှာလေ၊ ပြောမယ့်သာပြောရ
တာပါ။ အာကာရော ရဲရင့်ခေတ်သစ်ရော ငါ့ကို လိုချင်မျက်စိတွေ
နဲ့များ ဝိုင်းကြည့်နေကြလားမသိဘူး၊ အဟက်. . . ဟက်”

အမူအရာနှင့်တကွဆိုသော သူ့ဇာတိကြည့်ကာ သူ ရယ်
ဖြစ်သည်။ အာကာကတော့ နှာခေါင်းရှုံ့သည်။

“နင့်ကိုလား လိုချင်မျက်စိနဲ့ကြည့်မိမှာ၊ မလိုချင်မျက်စိ
နဲ့ ကြည့်ဖြစ်တယ်ဆို တော်သေး၊ အရပ်ကဖြင့် တစ်ရေးနိုးထတိုင်း
လည်း ငါးပေမပြည့်ဘူး”

အာကာက မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ရင်းဆိုသည်။

“ရင်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်းတော့ ဘယ်ဖွင့်ပြောမှာလဲ၊ အေး
ပေါ့လေ ငါ့လို အနာဂတ်မှာထွန်းတောက်လာမယ့် စိန်ကြယ်ပွင့်
ကြီးကို လိုချင်မျက်စိတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်ကြတာကို ငါ အပြစ်မပြော
ချင်ပါဘူး”

အိုက်တင်အပြည့်ဖြင့်ဆိုသော သူ့ဇာ၏စကားကြောင့်
သူတို့အားလုံး ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ သူကတော့ ပို၍ရယ်ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ စကားမစပ်. . . ”

ယုယက ‘စကားမစပ်’ဟု ဆိုသည်။

“စပ်ပါ၊ စကားမစပ် မလုပ်နဲ့၊ စကားစပ်စပ်ပြော”
သူ့ဇာက ခပ်ရွတ်ရွတ်ဆိုသည်။

“အရပ်ငါးပေအထက် လူကြီးလူကောင်းတွေ စကား
ပြောနေတယ်၊ ကလေးက ကလေးလို အသာနေစမ်းပါ၊ ဒီမှာ
ရဲရင့်ခေတ်သစ်”

“အေး... ပြော”

ယုယကို သူ ‘အေး... ပြော’ဟု ဆိုဖြစ်သည်။

“နင့်အမေနဲ့ အဖေကရော အဲဒီ ကြည်လူနွေမိုးဆောင်း

တို့”

“ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်းပါဟာ”

ယုယ၏စကားကို အာကာက ဝင်၍ပြင်ပေးသည်။

“အေး... အဲဒီ ကြည်လူမိုးဆက်ဆောင်းကို ကြည်ကြည်

ဖြူဖြူရော ရှိရဲ့လား၊ နင်တို့ကို ထပ်ဆုံပေးဖို့လုပ်သေးလား”

ယုယ၏အမေးကို သူ ခပ်သွက်သွက်ပင် ခေါင်းခါဖြစ်
သည်။

“ငါ့ထက်လည်လို့ ငါ့အဖေနဲ့အမေ ဖြစ်နေတာပေါ့ဟာ၊

အဲဒီဂေါက်သီးကိုလား သူတို့က ချွေးမတော်မှာ”

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ပြောဖြစ်သည်။

“အေး. . . ဖူးစာဆိုတာ မြင်ရတာမဟုတ်ဘူး၊ နင် အဲဒီ
ဂေါက်သီးနဲ့ညားတော့မှ ဂေါက်အိတ်လား၊ ဂေါက်တံလား ဖြစ်နေ
ဦးမယ်”

သူဇာက ပက်ခနဲ ဝင်၍ဆိုသည်။

“တော်ပါပြီဟာ”

ခေါင်းကုတ်ရင်းဆိုသော သူ့ကိုကြည့်ကာ သူမတို့
သုံးယောက်က ဝိုင်း၍ရယ်ကြသည်။

x x x x

A shrewish wife is a scourge.

နှုတ်သီးကောင်းလျှာပါး ဇနီးသည်တစ်ယောက်သည်
ကြာပွတ်တစ်ချောင်းပင် ဖြစ်၏။

Yiddish Proverb

x x x x

'ဝုန်း'ခနဲ ကားနောက်ခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကာ လူ
တစ်ယောက် ဝင်ထိုင်သည်မို့ သူ လန့်သွားရသည်။ နောက်ကြည့်
ခုန်မှ ကြည့်တော့ တော်တော်ကြီးကိုလန်းသော ကောင်မလေး
တစ်ယောက်က ခပ်တည်တည်ထိုင်ကာ ဘေးလွယ်အိတ်ကိုဖွင့်ကာ
ငုံကြည့်နေသည်။

“အိမ်တိုမောင်း”

“ခင်ဗျာ”

သူ ယောင်ယမ်းကာ 'ခင်ဗျာ'ဟု ထူးဖြစ်သည်။ ကောင်မ
လေး ကားမှားပြီးဝင်ထိုင်ပြီဟု သူသိလိုက်သည်။

သူ့အသံကြောင့် ကောင်မလေးက ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့်
သူ့ကိုကြည့်သည်။ ပြီး...

“ရှင် ဘယ်သူလဲ”

ဟုမေး၏။

“ဟုတ်ကဲ့... ရဲရင့်ခေတ်သစ်ပါခင်ဗျ”

“ရှင် အူကြောင်ကြောင်မလုပ်နဲ့နော်၊ အခုချက်ချင်း ကား
ပေါ်ကဆင်း၊ ကျွန်မကားပေါ် ဘာတက်လုပ်တာလဲ၊ ကျွန်မ
မောင်လေးရော ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ”

နှုတ်ခမ်းတလန် ပန်းတလန်ဖြင့် ဆိုနေသော ကောင်မ
လေးကိုကြည့်ရင်း သူ ရယ်ချင်သွားမိသည်။ သူမခမျာ ခုချိန်ထိ
တားမှားကာ ဝင်ထိုင်မိမှန်း သိသေးပုံမပေါ်။ သူ ပြုံးဖြစ်သည်။

“ဘာပြုံးတာလဲ၊ ကားပေါ်ကဆင်းသွားလို့ ပြောနေတာ
နားမလည်ဘူးလား၊ ရှင် စိတ်ရောမှန်ရဲ့လား”

“ဟောဗျာ... နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီး ကားအနု
ကြမ်းစီးနေပါလား၊ ဘာလဲ ခင်ဗျားက ကားတစ်စီးကို ဒီလိုလွယ်
လွယ်ရမယ် ထင်နေလို့လား၊ ခင်ဗျားရုပ် ခင်ဗျားရည်နဲ့များဗျာ”

သူ တမင်ပင် ပြောင်ချော်ချော်ဆိုဖြစ်သည်။

“အောင်မာမာ... သူ့ခိုးက လူဟစ်လို့ ကျွန်မက

ကြောက်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးမဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒီမှာ အိတ်နဲ့ဖြတ်ရိုက်
လိုက်မယ်၊ အခု ကားပေါ်ကဆင်း”

သူမက ဘေးလွယ်အိတ်ကိုမြှောက်ပြရင်း ဆိုသည်။

“အခု ကားပေါ်ဆင်းဆိုတဲ့စကားက ကျွန်တော်က ပြော
ရမှာဗျ၊ ကားအနုကြမ်းစီးချင်ရင်လည်းဗျာ လူငါးယောက်လောက်
နဲ့ စီးမှပေါ့ဗျ၊ အခုဟာက ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းဆိုတော့
ဖျင်းစရာကြီး”

“ဟောတော် . . . ရှင် ရူးနေလား”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက အံ့ဩတကြီး ရေရွတ်သည်။

ပြီး

“ဒါ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးနော်”

ဟု ရေရွတ်သည်။ သဘောက နေ့ခင်းကြောင်တောင်
ကြီး သူမ၏ကားကို သူက အနုကြမ်းစီးနေသည်ဆိုသည့်သဘော။

“ကျွန်တော်ကလည်း ညခင်းကြောင်တောင်ကြီးလို့ မပြော

ပါဘူး”

ဟု သူ ခပ်ရွတ်ရွတ်ဆိုဖြစ်သည်။

“ဒီမှာ . . . ရှင် အူကြောင်ကြောင်မလုပ်နဲ့၊ ကျွန်မ

စောင်လေး ဘယ်မှာလဲ”

သူမက သူ့ကို ခပ်စူးစူးကြည့်ရင်း ဆိုသည်။

“ဘယ်သိမှာလဲဗျ၊ ခင်ဗျားလိုပဲ ကားတစ်စီးစီးကို အချောင်ရမလားလို့ အကြောင်လိုက်ရိုက်ချင် ရိုက်နေမှာပေါ့!”

“ဘာပြောတယ်၊ ရှင်. . .”

သူမ ဒေါသထွက်ကာ စကားတွေ ထစ်ကာသွားသည်။

“ဒီစင်တာရဲ့ကားပါကင်မှာ ဒီလိုပုံစံနဲ့ ကားဆိုလို့ ခင်ဗျား ရဲ့ကားပဲရှိတာလား၊ ကားနံပါတ်လေး ဘာလေးလည်း ဆင်းကြည့် ပါဦးဗျာ”

သူ ရယ်ချင်ပက်ကျိဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ ထိုအခါမှ သူမက ကားမှားသွားမှန်း စဉ်းစားမိဟန်ဖြင့် ကားအောက်ကိုဆင်းကာ ကားနံပါတ်ကို ကြည့်သည်။

တကယ်တော့ သူမ၏ကားက နှစ်စီးကျော်လောက်မှာ ရပ်ထားမှန်း သူ လှမ်း၍မြင်ပြီးဖြစ်သည်။ သူမနှင့်ငြင်းခုံနေစဉ်မှာ လှမ်း၍ကြည့်မိခြင်းဖြစ်သည်။

“ကားမှားရင် မှားနေတယ်လို့ ပြောပါလား”

ကားနံပါတ်ကို ကားရှေ့တည့်တည့်မှကြည့်ရင်း သူမလဲ ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် သူ့ဆီလျှောက်လာကာ ဆိုသည်။

“မသိဘူးလေ၊ တချို့ကောင်မလေးတွေက ဒီလိုပဲ ဇာတ်

လမ်းဆင်ပြီး ဝင်ဝင်ရောကြတော့ဗျာ၊ ကားမှားနေတယ်လို့ပြော
ရင်လည်း sorry ဆိုပြီးတော့ ဆက်ရောနေမှာစိုးလို့”

“အောင်မာမာ . . . ဒီမှာ ဟိုနှစ်စီးကျော်ကကားက ကျွန်မ
ကား၊ ကျွန်မမောင်လေးလည်း ရှင့်လိုပဲ ချဲလ်ဆီးအကျီဝတ်ထားလို့
မှားသွားတာ၊ နားလည်လား”

သူမက ရှက်ဝဲဝဲဖြင့် သူ့ကိုရန်တွေ့သည်။

“ခင်ဗျားကလည်း ဒီကားမရတာနဲ့ နောက်တစ်စီးကို
ဆက်လှုပ်ရှားမလို့လား၊ အဲဒီလောက် လွယ်ပါ့မလားဗျာ”

သူ့ စချင်ချင်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ သူမက ‘ဘာပြောတယ်’
တုဆိုကာ မျက်နှာကြီး နီမြန်း၍ သွား၏။

“ဟဲ့ . . . သူရ လာစမ်း ဒီကို”

သူမက ကားဘေးမှာရပ်နေသော သူမ၏မောင်လေးကို
စိတ်တိုတိုဖြင့် လှမ်းခေါ်သည်။ သူ့ရဆိုသော သူမ၏မောင်လေးက
လည်း အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ရောက်လာသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ မမလင်း”

“ဒီမှာ ကားမှားပြီးဝင်ထိုင်မိလို့ဟေ့၊ ကားကလည်းတူ၊
ဝတ်ထားတဲ့အကျီချင်းကလည်း တူနေလို့”

“မမလင်းကတော့ လုပ်တော့မယ်၊ sorry နော် အစ်ကို”

ဖော်ရွေပုံရသော ချာတိတ်က သူ့ကိုပြုံးပြရင်း ဆိုသည်။

“ရပါတယ် ညီလေးရာ၊ ဒါနဲ့ ညီလေးလည်း အစ်ကိုလို ချဲလ်ဆီးခရေဇီပဲလား။”

သူ ကားပေါ်မှဆင်းရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ အစ်ကို မနေ့ညကပွဲ ကြည့်သေးလား၊ ချဲလ်ဆီးကစားသွားတာ တော်တော်လေးမိုက်တယ်နော်”

“အေး... ဟုတ်တယ်ကွ”

သူနှင့်ချာတိတ် ဘောပွဲအကြောင်း ပြောနေသည်ကို ကြည့်ရင်း သူမ ဒေါက်လားပုံရသည်။ ခါးကိုထောက်ရင်း ‘ဟဲ့’ ဟု ဆိုသည်။

“ဟဲ့... သူ့ရ ကားနားကိုသွားစမ်း၊ ဘယ်ကမှန်းမသိတဲ့ လူနဲ့ ဆွေမျိုးကစပ်နေသေးတယ်၊ သွား... အခု”

ချာတိတ်၏ကျောကိုတွန်းရင်း သူမက ဆိုသည်။

“အစ်ကို သွားပြီနော်”

ချာတိတ်က သူ၏အစ်မကားကြောင့် အားနာသွားဟန်ဖြင့် သူ့ကို နှုတ်ဆက်ဖြစ်အောင် နှုတ်ဆက်သည်။

“အေး... ကောင်းပြီ ညီလေး”

သူ လိုအပ်သည်ထက်ပို၍ ပြုံးပြရင်း စိတ်ထဲမှနေ

‘ကောင်းပြီယောက်ဖရေ’ ဟု ဆိုဖြစ်သည်။

ပြုံးစိစိဖြင့်ကြည့်နေသော သူ့ကို သူမက ဒိုင်းခနဲ မျက်စောင်းထိုးရင်း နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပြသွားသည်။

သူရင်ထဲမှာတော့ လှုပ်ခနဲဖြစ်ကာသွားသည်။

သူမတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ကား မောင်းထွက်သွားစဉ် သူမက မျက်စောင်းထပ်ထိုးကာသွားပြီး သူမ၏မောင်လေးက လက်ပြကာသွားသည်။

သူမ၏ကလေးဆန်မှုကို တွေးရင်း သူပြုံးဖြစ်သည်။ သူမနှင့် စကားပြောရသည်မှာ ပျော်စရာတော့ကောင်းသည်။ သူမ၏မောင်က သူမကို ‘မမလင်း’ဟု ခေါ်ခဲ့၏။

“စောင့်နေရတာပျင်းပြီလား သား”

“မပျင်းပါဘူး မေမေရာ၊ မေမေ ပစ္စည်းကြည့်တာ မြန်သားပဲ၊ ကြိုက်တာရော တွေ့ရဲ့လား”

မေမေက စင်တာထဲရှိ စိန်ဆိုင်မှာ စိန်လော့ကတ် သွားကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမက ရတနာတွေ ဝါသနာမပါသည်မို့ ထားထဲမှာထိုင်ကာ စောင့်၍ ကျန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“မတွေ့ပါဘူး၊ လိုချင်တဲ့ပုံစံကိုတော့ အော်ဒါမှာခဲ့တယ်”

ဤရင် သား ပျင်းနေမှာစိုးလို့”

“ရပါတယ် မေမေရာ”

သူ စိတ်လိုလက်ရပင် ဆိုဖြစ်သည်။ ‘ပျော်တောင်ပျော်
သေး မေမေရ’ ဟု စိတ်ထဲမှဆိုဖြစ်သည်။ မမလင်း ဟုသာ သိလိုက်
ရသော သူမကို ပြန်၍မြင်ယောင်မိနေသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်
သည်။

x x x x

၀၆၃ . . . ယူဗယ် ✦

အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကားနောက်ခန်းမှ ဖုန်း
မြည်သံကြားသည်မို့ မေမေနှင့်သူ တစ်ယောက်မျက်နှာကို
တစ်ယောက် ကြည့်ဖြစ်သည်။

“သား ဖုန်း Ring tone ပြောင်းလိုက်တာလား”

“သားကလည်း မေမေဖုန်း Ring tone ပြောင်းလိုက်တယ်
ထင်နေတာ၊ ဪ... ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ”

ကေန္တ မမလင်း ဆိုသော ဟိုကလေးမ ဖုန်းကျန်ခဲ့သည်
ပဲဖြစ်မည်။ ဘာရယ်မဟုတ် ဇာတ်လမ်းတော့ဆက်လို့ရပြီဟု သူ

ဝမ်းအသာကြီး သာသွားမိသည်။

“ဘာဟုတ်တာလဲ သားရဲ့”

“နောက်မှရှင်းပြမယ် မေမေ”

“ပြီးရော”

မေမေက ပြီးရောဟုဆိုကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်ကာသွားသည်။
ဖုန်းကိုကြည့်လိုက်တော့ Father ဟု ပေါ်နေသည်။ သူမ၏ အဖေ
ဆိုတော့ ယောက္ခမကြီးပေါ့ဟု သူ့တွေးကာ ဖုန်းကို ကိုင်ဖြစ်သည်။

“ဟဲလို သမီး”

“ရှင် . . . အဲလေ . . . ဟာ”

သူ ယောင်ယမ်းကာ ‘ရှင်’ မိသွားရင်း ‘ဟာ’ ဟု ပြောင်း၍
ထူးဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ကတော့ ကြောင်သွားမည်ထင်သည်။

“ဟဲလို . . . သားလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူ ကျေကျေနပ်နပ်ပင် ‘ဟုတ်ကဲ့’ ဖြစ်သည်။ သမီးမှ
မဟုတ်တာ၊ ယောက်ျားလေးဆိုတော့လည်း ‘သားပေါ့’ ဟု သူ
ဟာသူ တွေးမိသည်။ နောက်မှ လူကြီးကို နောက်၍မကောင်း
ပါဘူးလေဟု ဆက်၍တွေးဖြစ်သည်။

“အခု ဘယ်မှာလဲ”

“ဟဲလို. . . အခုပြောနေတာ ဒီဖုန်းပိုင်ရှင်ရဲ့ အဖေထင်
တယ်”

“ဟေ. . . အခုကိုင်နေတာ သားငယ် မဟုတ်ဘူးလား”
“မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ”

သူ ရိုရိုသေသေပင် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဟ. . . ဒါဖြင့် ငါ့သမီးဖုန်းက ဘယ်သူ့ဆီရောက်နေ
တာတုန်း”

“ဟိုဒင်း. . . ကျွန်တော့်ကားပေါ်မှာ ကျန်ခဲ့လို့ပါခင်ဗျာ”
သူ စကားထစ်ကာ ဖြေဖြစ်သည်။

“ဘာကွ. . . ငါ့သမီးက သူ့မောင်လေးနဲ့အတူသွားတဲ့
တိစ္ဆာ ဘာဖြစ်လို့ မင်းကားထဲ ဖုန်းကကျန်ရတာလဲ၊ နေပါဦး မင်းက
ဘယ်သူလဲ၊ ငါ့သမီးက မင်းကားထဲ ဘာကိစ္စဖုန်းကျန်ရတာတုန်း၊
ပြောစမ်း၊ မင်း ငါ့သမီးရည်းစားလား”

တစ်ဖက်မှနေ မေးခွန်းတွေ အများကြီးမေးနေသည်မို့
သူ ရည်ရည်မွန်မွန်ပင် ဖုန်းကျန်ခဲ့သည့်ကိစ္စကို ရှင်းပြဖြစ်သည်။

“ဪ. . . ဟုတ်လား၊ အေးကွယ် ဦးက မသိလို့”

“ဒါနဲ့ ဦး. . . ဒီဖုန်းကို သား ဘယ်မှာလာပေးရမလဲ”
ခင်ဗျ”

အိမ်လိပ်စာကိုသိချင်သည်မို့ ဖုန်းကို အကြောင်းပြကာ
မေးဖြစ်သည်။

“အေး... ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ မင်းက အိမ်အထိတောင်
လိုက်ပေးရမယ်ဆိုတော့လည်း အားနာစရာကြီး၊ သူတို့မောင်နှမ
ကိုပဲ မင်းဆီလွတ်လိုက်ပါ့မယ်၊ တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ တွေ့လိုက်ကြ
ပေါ့ ဟုတ်ပြီလား။”

“ဟုတ်ကဲ့... အဲဒါဆို သားဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်
ဦး”

“အေး... အေး”

အိမ်လိပ်စာမသိဘဲ ဖုန်းချလိုက်ရသည်မို့ သူ မချင့်မရဲ
ဖြစ်သွားမိသည်။ သို့သော် သူမနှင့်တွေ့ရဦးမည်မို့ ဆူပျော်သွား
သည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ခုထိ ‘မမလင်း’ ဟုသာ သိထား
သော ထိုကောင်မလေးကိုသာ ဘာကြောင့်များ ထပ်ခါထပ်ခါ
တွေ့ချင်မိနေသည်မသိ။

x x x x

စိန်မ . . . ယုမယ်

သူမဖုန်း၏ Handset က i phone မို့ ဈေးကြီးမည်ဟု
သူတွေ့မြင်သည်။ Handset များကို သိပ်စိတ်မဝင်စားသည်မို့
အတိအကျမသိသော်လည်း i phone များ၏ဈေးက သိပ်မသေး
ထူးသည်ကို သူသိသည်။

သူမအဖေနှင့် ဖုန်းပြောပြီးသည်မှ သိပ်မကြာသေး။ ဖုန်း
ထ ဝင်လာပြန်သည်။ ကြည့်လိုက်တော့ Brother ဟု ပေါ်နေ
သည်မို့ သူမ၏မောင်လေးဟု သူ ထင်လိုက်၏။ ဒါမှမဟုတ် သူမက
သူ၏မောင်လေးဖုန်းဖြင့် ဆက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

“ဟဲလို”

“ဒီမှာ”

‘ဟဲလို’ ဟူသော သူ၏ထူးသံအဆုံးမှာ ‘ဒီမှာ’ ဆိုသော အမျိုးသမီးသံခပ်စူးစူးကို သူ့ကြားလိုက်ရသည်။ သူမ၏အသံမှန်း သူ အတပ်သိလိုက်သည်။ ကြည့်ရသည်မှာ သူမ၏အဖေနှင့် သူမ အဆက်အသွယ်ရသေးဟန်မတူ။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

သူတမင်ပင် ချိုချိုသာသာပင် ထူးဖြစ်သည်။

“ရှင်ကားထဲမှာ ကျွန်မဖုန်းကျန်ခဲ့လို့ လှမ်းဆက်တာ၊ ရှင် အခုဘယ်မှာလဲ၊ ကျွန်မဖုန်း လာယူမလို့”

သူမ၏လေသံက ခပ်မာမာဘက်ကို အတော်လေးသွား နေသည်။ လေသံမာသော သူမကို သူ စချင်လာသည်။

“ဘယ်မှာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်အိမ်မှာဗျ၊ ဖုန်းကတော့ ဒီနေ့လာယူလို့ အဆင်ပြေမယ်မထင်ဘူး၊ ကျွန်တော် မအားဘူး”

“ရှင် ကျွန်မဖုန်းကို လိုချင်လို့ ကလိမ်ကကျစ်ကျနေတာ မဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ရှင် Handset လိုချင်ရင် ယူထားလိုက်၊ SIM ကတ် ပြန်ပေးရင် ကျွန်မ ကျေနပ်တယ်။ အဲဒီဖုန်းနဲ့ အလှင်းကိစ္စ တွေလုပ်ဖို့ရှိလို့ ပြောနေတာ”

“ဟား. . . ခင်ဗျားစကားပြောတာ ကြောလှချည်လား”
သူ စချင်နေသည်မို့ တမင်ရိသဲ့သဲ့ ဆိုဖြစ်သည်။

“ရှင်လိုချင်နေမှန်းမသိလို့ တမင်ပြောတာ၊ ရှင်လို
ခရိုင်ဘာတစ်ယောက်အတွက် ကျွန်မရဲ့ဖုန်းကို အဟောင်းဈေးနဲ့
ပြန်သွင်းရင်တောင် ရှင်လစာမျိုး လေးငါးလစာတော့ အေးဆေးပဲ
ဧတုတ်လား”

‘ဪ’ ဟု သူဆိုဖြစ်ရင်း မိန်းမကောင်းရန်တွေ့ပုံစံဖြင့်
ဆိုသော သူမ၏စကားကို သူ ဟက်ခနဲရယ်ဖြစ်သည်။

“အဲဒီဖုန်းနံပါတ်ကို သဘောကျလို့ သုံးလည်းသုံးလက်စ
ပြန်တောင်းနေတာ၊ မဟုတ်ရင် ကျွန်မ ဖုန်းတောင်မဆက်ဘူး
နားလည်လား”

“ခင်ဗျားကလေး တစ်ဖက်သားပြောတဲ့စကားကို ဆုံး
အောင်နားမထောင်ဘဲ စကားကို ဇွတ်ပြောတတ်တယ်နော်၊ အခု
မိ ခင်ဗျားရဲ့ဖုန်းကို ပြန်မပေးဘူးလို့ တစ်ခွန်းမှ ကျွန်တော်မပြော
သေးဘူး၊ ထပ်ပြောလိုက်ဦးမယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ဖုန်းကို ဘယ်လောက်
သန်တန် ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားဘူး”

“ဒါဆိုရင် အခုပြန်ပေးပါလား၊ ပြန်မပေးချင်လို့ နေ့ရွှေ
ရွှေ နေ့ပြုံးတော့များ အပိုတွေ ပြောနေသေးတယ်”

သူမက ပက်ခနဲ ဆိုပြန်သည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကို အခုချက်ချင်း မအားတဲ့ကြားက လာပို့ပေးမယ်၊ အိမ်လိပ်စာပြော၊ အခုဆို အခုချက်ချင်း လာပို့ပေးမယ်”

သူ တမင်ခွင်ဆင်ကာ အိမ်လိပ်စာကို အစ်ကြည့်ဖြစ်သည်။

“ဘာကိစ္စ ရှင့်ကို ကျွန်မအိမ်လိပ်စာပြောရမှာလဲ၊ စောစောက ရှင့်ကားပေါ်မှားထိုင်မိတဲ့ စင်တာက ကားပါကင်မှာပဲ ရှင်လာခဲ့”

“မင်းလည်း အခုချက်ချင်း ထွက်လာခဲ့၊ မဟုတ်လို့ကတော့ အဲဒီနားက အမှိုက်ပုံးတစ်ခုခုမှာ ငါပစ်ခဲ့မယ်”

သူ တမင်ပင် ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ရှင် မစော်ကားနဲ့နော်၊ အဲဒီဖုန်း ဘယ်လောက်တန်တယ် ထင်လဲ”

သူမက စူးခနဲ အော်သည်။

“ဘယ်လောက်ပဲတန်တန်ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားအတွက် တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းဆိုပေမယ့်လည်း ကျွန်တော့်အတွက် အသုံးမဝင်တော့လည်း အမှိုက်ပဲပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့အမှိုက်ကြောင့် ယော့ . . ကျွန်တော်အလုပ်ရှုပ်နေပြီ”

ဝိန်းပ . . . ယူပယ်

“တော်ပြီ၊ ရှင်နဲ့စကားပြောချင်တော့ဘူး၊ ဟိုနေရာက
စောင့်နေ၊ ဒါပဲ”

အမိန့်သံဖြင့်ဆိုကာ သူမ ဖုန်းချသွားသည်။ ဘယ်လို
ဆက်ပြီး စိတ်တိုရအောင် စရပါ့ဟု သူတွေးဖြစ်သည်။

x x x x

“ဟဲ့. . . ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ”

“ဒီနားလေးတင်ပါ။ မေမေ ခိုင်းစရာရှိလို့လား”

အိမ်ပြင်ထွက်ရန်ပြင်နေသော သူ့ကို မေမေ မေးသည်မို့

ပြန်၍ ဆိုဖြစ်သည်။

“အေး. . . အတော်ပဲ သား၊ မေမေကားကို ယူသွားလိုက်”

ကားနောက်ဖုံးထဲမှာ ရန်ကင်းက သားအဖေါ်ရဲ့ပိုက်ဆံ သိပ်

သုံးထောင်ရှိတယ်၊ အဲဒါ သား ဝင်ပေးခဲ့လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

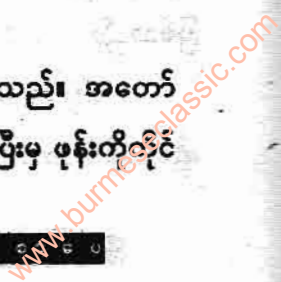
ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ မေမေကား၏ ကားသော့ကိုယူ
ပြီး ကားကိုမောင်းထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ သူ စောရောက်နေမှဖြစ်မည်။
ဧတုတ်လျှင် သူမက ထင်ချင်တာတွေ လျှောက်ထင်နေလိမ့်မည်။

ဘေးမှာချထားသော သူမ၏ဖုန်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်
ရင်း သူ ပြုံးဖြစ်သည်။ သူမ၏ဖုန်းနံပါတ်ကို သိရန်အတွက် သူမ
၏ဖုန်းဖြင့် သူ့ဖုန်းကို ခေါ်ထားသည်မို့ မလုံမလဲတော့ဖြစ်မိသည်။

စင်တာ၏ကားပါကင်မှာ သူ ရောက်ရှိချိန်ထိ သူမက
ရောက်မလာသေး။ တစ်မိနစ်ခန့်အကြာမှာတော့ သူမ၏မောင်
လေး မောင်းနှင်သော သူမ၏ကား ရောက်လာသည်။ သူသည်
ထည်း အဝတ်အစားမလဲရသေးသလို သူမတို့သည်လည်း
စောစောက အဝတ်အစားနှင့်ပင် ပြန်ရောက်လာသည်။ အိမ်သို့
ပြန်ရောက်သေးဟန်မတူ။

ကားထဲမှာ မထွက်သေးဘဲ သူကြည့်နေဖြစ်သည်။ သူ
ဘေးပြောင်းလာသည်မို့ သူမက ဘေးဘီကိုသာ လိုက်ရှာနေသည်။
သူမ၏မောင်လေးဆီမှ ဖုန်းကို လှမ်းယူနေသည်ကိုမြင်နေရ
သည်။

မကြာမီတွင် သူမ၏ဖုန်းက မြည်လာသည်။ အတော်
ကြာသည်အထိ ဖုန်းကိုမကိုင်ဖြစ်သေးဘဲ ထားပြီးမှ ဖုန်းကိုကိုင်

ဖြစ်သည်။

“ဒီမှာ . . . ရှင် အခုထိ မရောက်သေးဘူးလား”

“ဪ . . . ခင်ဗျားက ရောက်နေပြီလား”

“ရောက်ပြီ၊ ရောက်ပြီ”

သူမက ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ဆိုသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ရောက်နေပါပြီ”

“ရှင် အာလူးလာဖုတ်မနေနဲ့၊ အခုထိ ရှင့်ကားနဲ့တူတာ တစ်စီးတောင် မတွေ့သေးဘူး၊ ဒီမှာ လူကို အရူးမလုပ်နဲ့နော်၊ မလာရင်လည်း မလာဘူးပြော”

သူမက ဒေါက်ကန်နေသော လေသံဖြင့် ခပ်မာမာဆိုသည်။

“ခင်ဗျားကိုတောင် မြင်နေရပြီ၊ ခဏလေးနော်၊ ကား ထဲမှာ သိချင်းနားထောင်နေတာနဲ့ ခင်ဗျားလာတာကိုတောင် သတိ မထားမိလိုက်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ ကားထဲမှထွက်ကာ ကားတံခါး ကို လိုသည်ထက်ပိုပြီး အသံကျယ်ကျယ်ထွက်ရန် ဝုန်းခနဲပိတ် ဖြစ်သည်။

သူမက ဖုန်းကိုကိုင်လျက် သူ့ဆီလှည့်ကြည့်သည်။ သူမ ၏မောင်က ကားကို မှီထားရာက လက်လှမ်းပြသည်။

ဝိန်းပ . . . ယူမယ် ✦

“အစ်ကိုက ကားပြောင်းလာတာလား။ ညီလေးက ဟို ကားနဲ့လာမယ်ထင်ပြီး ရှာနေတာ”

သူမ၏မောင်က ဖော်ရွေစွာနှုတ်ဆက်သည်။

“အေး. . . ညီလေး”

“နင်ကလည်း လျှာကိုရှည်တယ်။ ဒရိုင်ဘာဆိုတာ အလုပ် ရှင်မောင်းခိုင်းတဲ့ကားကို မောင်းရမှာပေါ့။ ကဲ. . . ကဲ. . . ပေး ကျွန်မဖုန်း”

သူမက သူမ၏မောင်ကို လှည့်၍ငေါက်ရင်း သူ့ကိုနှိပ် တွပ်သည်။ ပြီး တလက်စတည်းပင် ‘ပေး. . . ကျွန်မဖုန်း’ ဟု ဆိုသည်။

“ရော့”

သူ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပင် ပေးသည်ကို သူမက ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ပင်ယူသည်။ ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဟုပင် တစ်ခွန်းမှမဆိုသော သူမကို စိတ်မကောင်းစွာပင် ကျောခိုင်းဖြစ် သည်။ သူမ၏မောင်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမည်ဟု တွေးမိသေး သော်လည်း နှုတ်မဆက်ချင်တော့။

“ဒီမှာ. . . ရှင် ခဏနေဦး”

ကားဆီပြန်လျှောက်လာသော သူ့ကို သူမက ‘နေဦး’ ဟု

ဆိုရင်း သူ့ကားနားသို့ သူမရောက်လာသည်။ ပြီး လက်တိုင် အိတ်ထဲမှ ငါးထောင်တန်တစ်အုပ်ကို သူ့ဆီကမ်းပေးသည်။

“ရော... ဒီမှာ ငါးသိန်း၊ ရှင် ဖုန်းပြန်ပေးလို့ ကျွန်မ ပေးတာ”

သူမ၏စကားကြောင့် သူ ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွား မိသည်။ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေချိန်မှာ မေမေမှာလိုက် သော ကားနောက်ဖုံးထဲမှာ သိန်းသုံးထောင်ရှိသည်ဆိုသော စကားကို အမှတ်ရသွားသည်။ ကားပါကင်ထိုးထားသော အနေ အထားအရ သူ့ရော သူမပါ ကားနောက်ပိုင်းမှာရှိနေကြသည်။

“ခင်ဗျား ခဏနေဦး”

သူ လက်ကာပြကာဆိုရင်း ကားနောက်ဖုံးကို ဖွင့်ဖြစ် သည်။ ကားနောက်ဖုံးထဲတွင် ပလတ်စတစ်အိတ်အကြည်ဖြင့် ထည့်ထားသော သိန်းသုံးထောင်စလုံးက ငါးထောင်တန်အုပ်တွေ ချည်းဖြစ်သည်။ သူမက ပိုက်ဆံများကို ကြောင်အမ်းအမ်းလှမ်း ကြည့်သည်။

“မင်းပိုက်ဆံ ငါးသိန်းကို မင်းပဲပြန်ယူလိုက်ပြီးတော့ ဒီကားနောက်ဖုံးထဲမှာ သိန်းသုံးထောင်တိတိရှိတယ်၊ မင်းကိုသနား လို့ ဒီပိုက်ဆံတွေ မင်းကို အကုန်ပေးလိုက်မယ်၊ OK လား”

www.burmeseclassic.com

“ဘာ”

သူ တမင်ပင် ရိုသဲ့သဲ့ဆိုလိုက်သည်။ သူမက ‘ဘာ’ ဟု နီရဲသော ရှက်မျက်နှာဖြင့်ရေရွတ်ရင်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်ကာနေသည်။ သူ တမင်ပင် ‘ခင်ဗျား’ ‘ကျွန်တော်’ ပြောနေ ရာက ‘မင်း’တွေ ‘ငါ’တွေ သုံးပစ်လိုက်သည်။

“မဘာနဲ့၊ ဖုန်းလေးတစ်လုံးပျောက်တာတောင် ဖျာယာ ခတ်နေတဲ့မင်းကို ငါက သနားလို့ပေးတာ၊ ငါက တော်တန်ရဲ့ဆို သနားတတ်တာမဟုတ်ဘူး”

“ရှင် . . . လူပါးဝလှချည်လား၊ ရိုင်းလှချည်လား”

သူမက ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ရင်းဆိုသည်။ သူမ၏မောင်က ပြုံးစိ စိ လုပ်သည်။

“အရင်ဆုံးရိုင်းတာက မင်းလေ၊ ငါ မအားမလပ်တဲ့ ကြားက မင်းဘာသာမင်းကျန်ခဲ့တဲ့ဖုန်းကို ပြန်လည်းလာပေးရ သေးတယ်၊ မင်းကလည်း စေတနာကို ငွေကြေးနဲ့ဖြတ်သေးတယ်၊ အဲဒါကကျ ယဉ်ကျေးတာလား”

သူ သူမကို နောက်ချင်နေသည်မို့ စကားနိုင်လှဖြစ်သည်။

“တုတ်သားပဲ မမလင်းရယ်၊ မမလင်းက မှားတာလေ၊ အစ်ကို sorry နော်၊ ကျွန်တော်ပဲ ကြားက တောင်းပန်ပါတယ်”

ဗာ”

သူမ၏မောင်က ကြားဖြတ်ကာ ဆိုသည်။

“ဘာမှတောင်းပန်မနေနဲ့၊ ပုံစံကိုက မာရေကြောရေနဲ့”

သူမက မျက်စောင်းကြီးထိုးရင်း ပက်ခနဲဆိုသည်။

“စနေတယ်ထင်လို့လား၊ မင်းဆန္ဒရှိရင် ဒီ သိန်းသုံး

ထောင်လုံး ယူသွားလို့ရတယ်နော်၊ ဘာလဲ. . . နည်းလို့လား၊ သိန်း

သုံးထောင်ဆိုရင် မင်းအခုကိုင်ထားတဲ့ဖုန်းမျိုး အများကြီးဝယ်လို့

ရတယ်လေ၊ ဒီသိန်းသုံးထောင်ဆိုတာက ငါ့အတွက် ဘာမှမဖြစ်

စလောက်လေးပါ၊ မရှက်နဲ့နော်၊ ယူချင်တယ်ဆို ယူသွား၊ မင်းကို

သနားလို့ပေးတာ”

သူ တမင်ပင် ဒေါ်လေးပိုက်ဆံဖြင့် အငှားကြားဖြစ်သည်။

သူမကတော့ ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိဖြစ်ကာ ‘တောက်’

ခနဲ တက်ခေါက်ရင်း ချာခနဲလှည့်ထွက်ကာ သွားသည်။

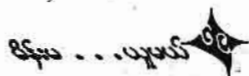
သူ တမင်ဖဲနေမှန်းသိသော်လည်း သူမဘက်က မှားနေ

သည်မို့ သူမ၏မောင်က ခေါင်းကိုကုတ်လို့သာနေသည်။

“အစ်ကို သွားပြီနော်၊ ကျေးဇူးပဲ”

“အေး. . . ညီလေး၊ ရပါတယ်”

သူမ၏မောင်က ကားပေါ်တက်ခါနီး ကျေးဇူးစကားဆို

သည်။

'ရပါတယ်' ဟု သူပြန်၍ဆိုဖြစ်သည်။ သူမကတော့ မျက်စောင်းအခါခါထိုးရင်း သူ့ကို မကျေမချမ်းကြည့်သည်။

သူက ကားနောက်ဖုံးထဲသို့ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း မယူဘူးလားဟု အမူအရာလုပ်ပြဖြစ်သည်။ သူမက နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ရင်း ကားပေါ်ပါသွားသည်။

ဆွေဆွေခုန်အောင် ဒေါသထွက်နေသော သူမ၏ပုံစံကြောင့် သူ ရယ်ချင်သွားရသည်။ တကယ်တမ်းကျ သူမက ဒေါသထွက်ခိုန်မှာပင်လျှင် လှပပြီး ဆွဲဆောင်မှုပြည့်နေသည်ကိုတော့ သူ ဝန်ခံရမည်ဖြစ်သည်။ နာမည်ပင် အပြည့်အစုံမသိသော သူမကို ရင်ထဲမှာတော့ ဘာလိုလိုဖြစ်နေတာ သေချာကာနေသည်။

x . x x x

Woman is a torment, but she is worth buying with your life.

မိန်းမတစ်ယောက်သည် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုတစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း သင့်ဘဝတစ်ခုလုံးနှင့် ပေးဝယ်ရလောက်အောင် အဖိုးတန်၏။

Indian Proverb

x x x x

မိန်းမ . . . ယုမယ် ✦

“ခဏ . . . ခဏ ထပ်ခါ ထပ်ခါ တွေ့ချင်နေတယ်ကွာ၊
သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကလည်း ငါ့ဆီမှာရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့ရဲ့
ဇာတ်လမ်းအစက မလှတော့ ဖုန်းလည်းမဆက်ရဲဘူးဖြစ်နေတယ်”
ခေါင်းကိုကုတ်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“မင်းကလည်းကွာ မင်းနဲ့အပေါက်အလမ်း မတည့်တဲ့
မိန်းမကို စွဲလမ်းနေစရာလား၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခပ်အေးအေးနေပါ
ဇာ”

အာကာက တရားချသည်။

“ဟဲ့... အာကာ အဲဒီလိုမပြောရဘူးလေ၊ ကိုယ့်သူငယ်
ချင်းအကြောင်းလည်း ကိုယ်သိရဲ့သားနဲ့၊ ရဲရင့်ခေတ်သစ်ရဲ့သမိုင်း
မှာ မိန်းကလေးဘယ်နှယောက်ကို ဒီလိုပုံစံနဲ့ စွဲမက်ခဲ့ဖူးလို့လဲ
ကြည့်ရတာ သူ့ရဲ့ဖူးစာရှင်မို့လို့ ဒီလိုဖြစ်နေတာပဲဖြစ်မယ်”

ယုယက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆိုသည်။

“အထူးသဖြင့် ငါတို့လိုအရမ်းလန်းတဲ့ အရမ်းချောတဲ့
မိန်းကလေးတွေက အပိုးမကျိုးတဲ့ ပုံချိုးနေတဲ့ လူကိုဆိုရင် လှည့်ကို
မကြည့်ချင်ဘူး”

ယုယက ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ဝင်၍ ဆိုသည်။

“အရေးထဲမှာ ကြော်ငြာက ဖြတ်ဝင်နေပြန်ပြီ”

အာကာက အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။

“အဲဒါကြောင့် နောက်ထပ်များဆုံးရင် လိုက်လိုက်လျော
လျော ဆက်ဆံဖို့ လုံးဝမမေ့နဲ့၊ ပြောင်ချော်ချော်သွားမလုပ်နဲ့၊
မိန်းကလေးတွေက ခပ်တည်တည်နေတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေကို
ပိုပြီးခိုက်ကြတယ်”

“ဥပမာ ငါ့လိုလူမျိုးပေါ့”

သူဇာဇီ စကားအဆုံးမှာ အာကာက ဝင်၍ နောက်သည်။

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ဒီနည်းက တော်တော်လေးမို့နေပြီ”

ဆိုပေမယ့်လည်း သုံးလို့တော့ ရဦးမှာပါ။ ဖုန်းနံပါတ်မှားပြီး ဆက်မိသလိုလိုနဲ့ ဝင်ရောကြည့်ရင်ကောကွာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုသဘောရလဲ”

သူ အာကာတို့သုံးယောက်ကို ကြည့်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“ငါကတော့ အဆင်ပြေမယ်မထင်ဘူး”

ယုယက ခေါင်းကိုခါရင်း ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . အဲဒီနည်းက ဟောင်းပေမယ့် ကောင်းပါတယ်”

သူဇာက ယုယကို မေးခွန်းထုတ်ရင်း ကောင်းပါတယ်ဟု ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ အဆင်မပြေလောက်ဘူးလို့ ထင်တာတုန်း”

အာကာက ယုယကိုဆိုသည်။

“ဒီလိုဟ . . . ရဲရင့်ပြောသလိုဆိုရင် ကောင်မလေးက အတော်လေး မာနကြီးမယ့်ပုံပေါက်တယ်၊ ပြီးတော့ စိတ်က လည်း နည်းနည်းဆတ်တယ်မဟုတ်လား၊ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး ဆိုတာက သူနဲ့ရင်းနှီးပြီးသား မဟုတ်တဲ့ သူ့စိမ်းတစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ အရောဝင်ခံပါ့မလား၊ သူ့နေရာမှာ ငါသာဆိုလည်း ဘယ်သူမှန်း ဘယ်ကမှန်းမသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ခဏခဏ ဖုန်းလက်ခံပြော

ဇွဲ မရှိဘူး”

ယုယက အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်ကို အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောပြသည်။

“ဟိုတစ်ခေါက် စာရေးဆရာမနဲ့ ကိစ္စကတည်းက ဝေလစကားပုံတစ်ခု မင်းကိုငါပြောပါတယ်။ မကျေနပ်သမျှ ပြောချင်တာပြောပြီးတာနဲ့ သူမကို သွားခွင့်ပြုလိုက်ပါ” ဆိုတာ လေ၊ မင်းသာ ဖက်ပြီးရန်မဖြစ်ထားရင် ဒီအချိန်မှာ မင်းရုပ်မင်း ရည်၊ မင်းအလုပ်အကိုင်နဲ့ လုံးဝကို သာသာယာယာပဲ”

အာကာက မချင့်မရဲဖြင့်ဆိုသည်။

“စိတ်ထဲမှာ အရမ်းကြီးလည်း ထည့်ထားမနေပါနဲ့၊ ငါ စောစောကပြောသလို ဖူးစာမှန်ရင်တော့ မဖြစ်မနေ တွေ့ဦးမှာ ပါ”

သူဇာက ခေါင်းကိုညိတ်ကာ ညိတ်ကာဖြင့် ဆိုသည်။

“မဟားတရားကြီး စွဲလမ်းနေတာမျိုး မဟုတ်ပေမယ့် လည်း မကြာခဏတော့ သတိရရနေတယ်၊ ဟုတ်တယ် ဒီတစ်ခါ တွေ့ရင်တော့ အတတ်နိုင်ဆုံး အလျှော့ပေးပြီး ဆက်ဆံမယ်ကွာ”

မသေချာသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် သူရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ရောဂါကတော့ ရင့်လာပြီ”

၈နိမ . . . ယုမယ်

ယုမယ်က သူ့ကိုကြည့်ရင်း ရွတ်နောက်နောက်ဆိုသည်။
သူ ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်ဘဲ ပြုံး၍ သာနေဖြစ်၏။

x x x x

A man is needed for a day, a dog for a week a woman
always.

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တစ်ရက်သာလိုအပ်၍
ခွေးတစ်ကောင်ကို တစ်ပတ်သာလိုအပ်ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ကို
တော့ အမြဲလိုအပ်၏။

Finish Proverb

x x x x

ဝိန်းမ . . . ယုယယ် ❖

“ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တစ်ရက်ပဲလိုတယ်၊
ခွေးတစ်ကောင်ကို တစ်ပတ်ပဲလိုပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ကို အမြဲ
တမ်းလိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ်၊ ပြောချင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်
တော့ အဖော်တွေ ဘယ်လောက်ပဲကောင်းကောင်း၊ ဘဝ
လက်တွဲဖော်လိုတော့ အမြဲမကောင်းနိုင်ဘူးကွ၊ ဖေဖေမှာ
မင်းမေမေလို ဘဝလက်တွဲဖော်ကောင်း ရှိသလိုမျိုးပေါ့ကွာ”

“ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

ဖေဖေစကားအဆုံးမှာ မေမေက မှတ်ချက်ချသည်

“မိန်းမကလည်း ဒီကောင့်ကို တိုက်တွန်းပါကွာ၊ ဒီကောင်မိန်းမရမှ ကိုယ်တို့က မြေးချိုရမှာ၊ သားကလည်း အဲဒီ စီမံကိန်းကို ခေါင်းထဲထည့်ထားစမ်းကွာ၊ ဖေဖေက ပင်စင်ယူပြီး ရင် ကလေးထိန်းချင်တာကွ”

ဖေဖေက သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်စလုံးကို တိုက်တွန်း မှပြုသည်။

“ဖေဖေကလည်းဗျာ အသက်အရွယ်ရလာရင် တရား အလုပ် အားထုတ်ချင်တယ်လို့ပြောတဲ့ လူတွေပဲ တွေ့ဖူးပါတယ်၊ ဖေဖေကြမှ ကလေးထိန်းချင်တယ်လို့၊ သံယောဇဉ်တွေက များလေရှုပ်လေ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟကောင်... အဖေ့ကို ဆရာမလုပ်နဲ့၊ ကလေးထိန်း ရင်းနဲ့လည်း တရားဆိုတာ မှတ်လို့ရတယ်ကွ”

“ကဲပါ... သားအဖနှစ်ယောက် ငြင်းမနေကြတော့နဲ့၊ ကဲသား မေမေ မနေ့ကပြောထားတဲ့ကိစ္စလေ၊ မေမေ့သူငယ်ချင်း က လုံးချင်းလေးဆောက်ချင်တာ၊ လက်ရှိခြံရဲ့ အကျယ်အဝန်းနဲ့ ဘယ်လိုဆောက်ရင်ကောင်းမလဲဆိုတာကို လာကြည့်ပေးပါဆို တာလေ”

“ဪ... ဟုတ်ကဲ့”

မေမေ ပြောထားပြီးသားကိစ္စမို့ သူ ခေါင်းညိတ်ဖြစ်
သည်။

“အဲဒါ ခဏနေရင် သွားကြည့်ရအောင်၊ တစ်လက်စ
တည်း မေမေပြောထားမယ်နော်၊ သူ့မှာ သမီးလေးရှိတယ်၊ သား
လေးလာကြည့်လိုက်၊ မေမေတို့က ပြောမနာဆိုမနာတွေဆိုတော့
ပြဿနာမရှိဘူး၊ သူတို့က ရန်ကုန်ပြောင်းလာတာ မကြာသေး
ဘူး၊ ပြန်မတွေ့ဖြစ်တာကြာပြီ၊ အဲဒါ သားဘက်က ကြည့်လိုက်လို့
သားသဘောကျတယ်ဆိုရင် မေမေက သူငယ်ချင်းနဲ့ သားရေး
သမီးရေး ဆွေးနွေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား။”

“ဓာတ်ရှင်တွေထဲကလိုတော့ အတင်းကြီးမလုပ်ဘူး
မဟုတ်လား။”

သူ မေမေ့ကို အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“မပူနဲ့၊ ဓာတ်ရှင်တွေထဲကလို နှလုံးရောဂါတို့ ဘာတို့
အကြောင်းပြပြီး သားသမီးချင်းပေးစားရအောင်က မေမေရော
မေမေ့သူငယ်ချင်း ဆွေဆွေရော ဘာရောဂါမှ မရှိဘူး။”

မေမေက ရယ်ရင်း ပြန်၍ဆိုသည်။

“သားက ဟိုတစ်နေ့ကပြောပြတဲ့ ကားမှားပြီးလာဝင်
ထိုင်တဲ့ ကောင်မလေးကိုပဲ ချစ်ချင်တာဗျ”

စွာတေးလန်မလေးအကြောင်းကို ရယ်စရာအဖြစ် တစ်နေ့က မေမေတို့ကို ပြောပြထားသည်မို့ ဖေဖေရော မေမေပါ သူမကားမှားသည့်ကိစ္စကို သိထားကြသည်။

“စိတ်ကူးယဉ်မနေပါနဲ့ သားရယ်၊ လက်တွေ့ဆန်စမ်းပါ။ မင်းမေမေရဲ့ သူငယ်ချင်းသမီးကို ကြည့်လိုက်၊ အဆင်မပြေရင် ဖေဖေသူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ သမီးမွေးထားတဲ့လူတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိသေးတယ်၊ ဖေဖေ မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ သားကိုယ်တိုင်ကလည်း တစ်ဖက်က ကြိုက်တာတွေ့လာခဲ့ရင်ပြော၊ ကဲ အဆင်မပြေဘူး လား”

ဖေဖေက တက်ကြွစွာဆိုသည်။

“ကဲပါ အဲဒါနဲ့ပဲ သွားဖို့ကနောက်ကျတော့မယ်၊ လာ သား မေမေတို့သွားရအောင်”

မေမေက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထ၍ရယ်သည်။ သူပါ ထရပ်ဖြစ်သည်။ ဖေဖေကတော့ ကိုရီးယားကားများထဲကလို ‘ကြိုးစားထား’ဟု လက်သီးဆုပ်ကာပြ၏။

x x x x

“မေမေ့သူငယ်ချင်းက သူ့အိမ်နဲ့ကပ်လျက်ရှိနေတဲ့
မြေကွက်အလွတ်ကို ဝယ်ထားတာ အိမ်က အဲဒီမှာပဲဆောက်မှာ၊
သူတို့ကဖြစ်နိုင်ရင် အိမ်ရဲ့အနောက်ဘက်မှာ ရေကူးကန်လေးပါ
ထည့်ချင်တာတဲ့၊ ညာဘက်ကိုချိုးလိုက် သား”

မေမေက ကားလမ်းကိုညွှန်ရင်း တစ်လက်စတည်း ရှင်းပြ
တာနေသည်။

“အေး. . အိမ်နံပါတ် ၅၄၀၊ ဟုတ်ပြီ ဒီအိမ်ပဲသား”

ဝင်းတံခါးဖွင့်ထားသည်မို့ သူမောင်းဝင်ခဲ့ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့တစ်နေရာမှာတွေ့သော ကားတစ်စီးကိုကြည့်ရင်း သူ လှုပ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားမိသည်။

ကားနံပါတ်ကို ကြည့်မထားမိသည်မို့ အတိအကျ မမှတ်မိ သော်လည်း စွာတေးလန်၏ကားများလားဟု တွေးမိသည်။ ကားက ယခု သူတို့သားအိမ်စီးလာသောကားနှင့် တစ်ပုံစံတည်း။ သူ ရင်ခုန်သံတော့ အနည်းငယ် မြန်ကာလာသည်။

“ဟော... ရောက်လာပြီလား၊ လာ လာ သူငယ်ချင်း၊ လာ သား”

မေမေ့သူငယ်ချင်း ဖြစ်ဟန်တူသော အန်တီကြီးက ထွက်၍ကြိုသည်။ ဧည့်ခန်းထဲရောက်သည်အထိ သူ့မျက်လုံးတွေ က ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ကြည့်ဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့်တော့ မိသားစုဓာတ်ပုံ၊ ဒါမှမဟုတ် ဘွဲ့ဓာတ်ပုံ စသည်တို့ကို ချိတ်ဆွဲထား တတ်သည်ကိုး။

“ဘာဓာတ်ပုံမှလည်း ချိတ်မထားပါလား၊ ကြည့်ရတာ စွာတေးလန်မလေးရဲ့ အိမ်များလားလို့ ငါစိတ်ကူးယဉ်မိပြီနဲ့တူ တယ်”

ဟိုဟိုဒီဒီ နံရံများကို လိုက်ကြည့်ရင်း သူ့တွေးမိသည်။

“ထိုင် သူငယ်ချင်း၊ သားလေး ထိုင်ထိုင်၊ ငါ့သူငယ်ချင်းရဲ့

ဝိန်းပ . . . ယူမယ် ✦

သားက လူချောပဲ၊ အမေတူလို့နဲ့တူတယ်”

“စိတ်ချပါ အန်တီ၊ အန်တီတို့အိမ်ကို အကျိုးအမြတ်မယူဘဲ သားဆောက်ပေးမှာပါ။ ချောတယ်လို့ပြောတဲ့အတွက်ပေါ့”
သူ့စကားကြောင့် အားလုံးရယ်ဖြစ်ကြသည်။

“အိမ်ဆောက်ဖို့ကတော့ သမီးပဲ စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ် သားရေ သူက အင်တာနက်မှာ ကြည့်ထားတဲ့ပုံတွေရော ဘာတွေရော သားကို မူးနေအောင်ပြလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ သူက ဂျီးများတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပေးပါမယ်အန်တီ”

သူပြုံးပြရင်း ဆိုဖြစ်သည်။ အခုထိ အန်တီကြီးနှင့် မုန့်တွေ အအေးတွေလာချပေးသော အိမ်အကူကောင်မလေးကလွဲ၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့သေး။

“အိမ်ကအမျိုးသားက ကုမ္ပဏီကိုသွားတယ်၊ သားနဲ့သမီးက မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုသွားတယ်၊ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း လာပြီထင်တယ်”

အိမ်ရှေ့မှကားသံကြောင့် အန်တီက ‘လာပြီထင်တယ်’ ဟု ဆိုသည်။ အိမ်အဝင်ဝကို ကျောပေးထိုင်မိထားမည်

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်ရင်း သူလှည့်ကြည့်ရကောင်းနိုး
လှည့်မကြည့်ရကောင်းနိုး ဖြစ်နေမိသည်။

“လာ... သမီး ဒီမှာ ဧည့်သည်တွေတောင် ရောက်နေ
ပြီ”

“မေမေ့သားက ဘောလုံးအကျီဝင်ဝယ်နေလို့ ကြာနေ
တာမေမေရေ”

ကြားရသောအသံကြောင့် သူ ရင်တွေဒိန်းခနဲ ဖြစ်ကာ
သွားသည်။ လူကိုမမြင်ရသေး၍ မသိသော်လည်း အသံကတော့
စွာတေးလန်မလေး၏ အသံပဲဖြစ်သည်။

“ဆွေဆွေ သမီးနဲ့ သားကလည်း အချောစားလေးတွေပါ
လား”

“အန်တီ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ရမယ်နော်၊ သမီးက ချော
တယ်လို့ပြော”

မေမေ့စကားကို ပြန်၍ဆိုနေသော သူမက မေမေ့ဘေး
မှာထိုင်နေသော သူ့ကိုမြင်သောအခါ စကားတို့ တစ်ဝက်တစ်ပျက်
ဖြင့် ရပ်ကာသွားသည်။ သူကတော့ ရင်ခုန်သံတွေ ခေတ္တမျှရပ်ကာ
သွားပြီထင်သည်။

“သမီးကို ချောတယ်လို့ပြောတဲ့လူကို ထမင်းပါကျွေးရမှ

ကျေနပ်တာ အန်တီရဲ့၊ အန်တီသားကို ပြန်လွှတ်ချင်လွှတ်လိုက်
လေ၊ နေ့လယ်စာရော ညနေစာပါ စားပြီးမှပြန်”

သူမက ဟန်မဖျက်ပင်ဆိုသည်။

“ဟာ . . . ဟိုအစ်ကိုပါလား”

သူမ၏မောင်က အခုမှ သူ့ကိုမြင်ပြီး ထ၍အော်သည်။

“ဘယ်အစ်ကိုတုန်း သားရဲ့”

အန်တီကြီးက မေးသည်။ သူမ၏မောင်လေးကို သူပြုံးပြ
ဖြစ်သည်။

“ဟိုတစ်ခေါက်က မမကားမှားပြီး သွားထိုင်တဲ့အကြောင်း
မေမေ့ကို သားပြောပြသေးတယ်မဟုတ်လား၊ ဖုန်းကျန်ခဲ့တဲ့
အကြောင်းလေ၊ အဲဒီအစ်ကိုပေါ့”

သူမရော သူပါ ရှက်အမ်းအမ်းတွေ ဖြစ်နေကြသည်။

“ဒါဖြင့် မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေပေါ့၊ သားကလည်း
အဲဒီအကြောင်းပြောပြလို့ အိမ်မှာရယ်ဖြစ်ကြသေးတယ်”

မေမေက သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်ပါပါ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း
ဆိုသည်။ အားလုံးက ဘာရယ်မဟုတ် ရယ်ဖြစ်ကြသည်။

“ချဲ့လ်ဆီးကြိုက်တဲ့ ဘော်ဒါတစ်ယောက် တိုးပြီပေါ့”

သူမ၏မောင်လေးက သူ့ကိုပြုံးပြရင်း ဆိုသည်။

“ဒါပေါ့ ညီလေးရ”

သူပြန်ပြုံးပြရင်း ဆိုဖြစ်သည်။ သူ့မတို့မောင်နှမ နှစ်ယောက်က ထိုင်ခုံများမှာ အသီးသီးဝင်ထိုင်ကြသည်။

တိုက်လည်းတိုက်ဆိုင်လွန်းပါလား စာရေးကြာရယ်၊ အဲလေ... ကံတရားရယ်ဟု သူ ကျေကျေနပ်နပ်တွေးဖြစ်သည်။

“ကဲလာ... မိတ်ဆက်ပေးဖို့မလိုတော့ပေမယ့်လည်း လူချင်းသိပေမယ့် နာမည်ချင်းသိအောင် မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ အန်တီသမီးရဲ့နာမည်က လင်းလက်ဝတီတဲ့၊ သားနာမည်က မင်းဝဏ္ဏကျော်”

“ဆွေဆွေသားနဲ့သမီးက လူတင်မကဘူး နာမည်ပါလှ တယ်တော့၊ သားရဲ့နာမည်က ရဲရင့်ခေတ်သစ်တဲ့”

မေမေက အန်တီကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ ပြန်၍မိတ်ဆက် ပေးသည်။

“အစ်ကိုနာမည်ကလည်း လူလိုပဲ လန်းပါတယ်ဗျ”

“ညီလေးက အမှန်တွေပဲ ပြောတတ်ပုံရတယ်၊ မုန့်ကျွေး ဦးမယ်”

သူ့စကားကြောင့် အားလုံးရယ်ဖြစ်ကြသည်။

“ကဲ ကဲ စကားပြောလို့တော့ ကောင်းတယ်၊ သမီးက

ဝိန်းမ . . . ယုယယ် ✨

တိုဘက်ခြံကို လိုက်ပြလိုက်ဦး၊ ခဏနေရင် ထမင်းစားရအောင်”

“ဟုတ်”

အန်တီကြီး၏ စကားကို သူမက ခေါင်းညိတ်သည်။

“နှစ်ယောက်သား ရန်မဖြစ်ကြနဲ့နော်”

ညီလေး၏ အရွမ်းဖောက်မှုကြောင့် အားလုံးက ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ သူမရောသူပါ ရှက်ရှက်ဖြင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ဖြစ်ကြသည်။

“လာ . . . ကိုရဲရင့်ခေတ်သစ်”

“ရဲရင့်လို့ပဲခေါ်ပါ . . . လင်းလက်ဝတီ၊ ဘော်ဒါတွေ ခေါ်ကြသလိုပေါ့”

“ဒါဖြင့် ကျွန်မကိုလည်း လင်းလက်လို့ပဲခေါ်”

“အိုကေ”

ဘာရယ်မဟုတ် နှစ်ယောက်သား လမ်းလျှောက်လာရင်းက ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ ဒီလိုကျပြန်တော့လည်း သူမက နူးနူးညံ့ညံ့ ရှိုကာ ချစ်စရာကောင်းနေပြန်သည်။ စွာတော့လည်း စွာတေးလန် တဲ့အလျောက် ချစ်ဖို့ကောင်းတာပါပဲလေဟု သူမတွေးဖြစ်သည်။

x x x x

“ဖုန်းကို ဖေဖေက မွေးနေ့လက်ဆောင် ဝယ်ထားပေး
တာလေ၊ နံပါတ်ကလည်း သုံးနေကျနံပါတ်၊ အဲဒါနဲ့ပဲ ရုတ်တရက်
ဆိုတော့ ထူပူပြီးပြောလိုက်မိတာ၊ Sorry နော် ကိုရဲ့ရင့်”

“အာ... ရပါတယ် လင်းလက်ရဲ့၊ အစ်ကိုကလည်း စမိ
နောက်မိခဲ့တာကိုး၊ လင်းလက်နေရာမှာ တခြားကောင်မလေးသာ
ဆိုရင်လည်း စိတ်ဆိုးမှာပါပဲ”

သူ ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ပြန်၍ဆိုမိသည်။

“အလုပ်ကိစ္စတွေကို အဲဒီဖုန်းနဲ့ပဲလုပ်သလို သူငယ်ချင်း

တွေနဲ့ကလည်း ဒီဖုန်းနဲ့ပဲ ပြောဖြစ်နေတာဆိုတော့ တစ်ရက်လေး
တောင် ဖုန်းမရှိလို့ အဆင်မပြေဘူး။ ကံကောင်းတာက ကိုရဲရင့်ဆီ
ဖုန်းရောက်နေတဲ့အချိန်က အလုပ်ကိစ္စဖုန်းတွေဘာတွေ ဝင်မလာ
လို့ တော်သေးတယ်”

“အင်း. . . ဟုတ်တယ်နော်၊ ဒါနဲ့ အခုရော ကားမှားပြီး
ဝင်ထိုင်ဖြစ်သေးရဲ့လား”

“ဟင့်အင်း. . . မထိုင်ဖြစ်တော့ဘူး”

ပြောရင်း နှစ်ယောက်သွား ရယ်ဖြစ်ကြသည်။

“ဒီအကျယ်အဝန်းနဲ့ဆိုရင် xxxxxx”

သူနှင့်သူမ ခြံကိုကြည့်ရင်း အလုပ်ကိစ္စပြောဖြစ်ကြသည်။

“လင်းလက်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် ကိုယ့်ကိုပေးထားလေ၊ တိုင်ပင်
စရာရှိရင် လှမ်းပြောလို့ရတာပေါ့”

“ဟုတ်. . . ဖုန်းနံပါတ်က ၀၉.”

သူနှိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဖုန်းခေါ်ဖြစ်သည်။ တကယ်
တမ်းကျ သူမ၏ဖုန်းနံပါတ်က သူ့ဆီမှာ ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။

“အခုဝင်တဲ့နံပါတ်က အစ်ကိုဖုန်းလေ၊ မှတ်ထားလိုက်
ပေါ့”

“ဟုတ်. . . ကိုရဲရင့်”

သူမက ခေါင်းညိတ်သည်။ သူ့ရင်ခုန်သံတွေက မြန်ကာ
လာသည်။ တရားဝင် ဖုန်းဆက်ခွင့်ရပြီမို့ သူ့ပျော်နေသည်ကတော့
အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

x x x x

မိန်းမ . . . လေနှင့် . . . ကံတရား

Woman, wind, and luck soon change.

မိန်းမ၊ လေနှင့် ကံတရားတို့သည် အပြောင်းအလဲမြန်၏။

Portuguese Proverb

x x x x

“အဲဒါပဲကွာ”

သူ ဖြစ်သမျှအကြောင်းကုန်ကို ဇာတ်စုံခင်းပြဖြစ်သည်။

“ငါကြားဖူးတဲ့ ပေါ်တူဂီစကားပုံတစ်ခုလို ဖြစ်နေပြီ”

အာကာက စကားကြီးစကားကျယ်ဆိုသည်။

“သူ ကျက်မှတ်ထားသမျှတွေ ပြန်ရွတ်ပြတော့မယ်၊
သည်းခံပြီးနားထောင်ပေးလိုက်ကြ၊ သူလည်း အကွက်ဆိုက်တုန်း
ပြောရတာ”

ယုယက ပေါ်တင်ကြီး နှိပ်ကွပ်သည်။ အရှေ့ထူနေပြီမို့

အာကာကတော့ အေးအေးဆေးဆေး။

“သစ်ပင်မြင့်တော့လည်း လေတိုက်တာပေါ့ဟာ၊ တဲ
ပြော ပြော အာကာ”

သူ့ဇာက စကားလမ်းကြောင်းပေးသည်။

“ဒီလိုဟ . . . မိန်းမ၊ လေနဲ့ ကံတရားဆိုတာ အပြောင်း
အလဲမြန်တယ်တဲ့၊ အခု ဟိုစွာတေးလန်မလေးလည်း အဲဒီလိုပဲ
မဟုတ်လား၊ ဒီကောင်နဲ့ စတွေ့တုန်းကတော့ တစ်မျိုး၊ ဟော
အခုတစ်မျိုး၊ တော်တော်ကြာ နောက်ထပ်တစ်မျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ
ဦးမှာ”

“ဘာမှမဆိုင်ဘူး ငါ့ကောင်”

အာကာစကားအဆုံးမှာ သူဆိုဖြစ်သည်။

“ပြောပါစေ . . . သူလည်းအကွက်ဆိုက်တုန်း ကျက်ထား
မှတ်ထားသမျှလေးတွေ ရွတ်ပြရတဲ့ဥစ္စာ”

ယုယက ထုံးစံအတိုင်း ရေရွတ်၍ နှိပ်ကွပ်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ . . . အခြေအနေကပေးလာပြီ၊
အခြေအနေပေးတုန်း ရပိုင်ခွင့်ကို ရအောင်ယူထားနော်၊ တော်ကြာ
နေ နောက်မှ နောင်တရနေမယ်၊ ဖုန်းကော ဘယ်နှခါဆက်ပြီး
ပြီလဲ”

“နှစ်ခါ”

သုတေသနအဖွဲ့ကို သူ့လက်နှစ်ချောင်းထောင်ရင်း ဖြေဖြစ်
သည်။

“ညွှတ်ပေါ့၊ Message ကော ဘယ်နှစ်ခါပို့ပြီးပြီလဲ”

“နှစ်ခါ”

ယုယ၏အမေးကို သူ့လက်နှစ်ချောင်းထောင်ရင်း ဆိုဖြစ်
သည်။ အာတာက ‘ညွှတ်ပေါ့’ဟု မှတ်ချက်ပြုသည်။

x x x x

“ညံ့ပါ့ငါ့သားရာ ကိုယ်ကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးနေတဲ့
နေရာကိုလည်းသိပြီ၊ ဖုန်းနံပါတ်လည်းသိပြီ၊ ပြီးတော့ အလုပ်ကိစ္စ
အကြောင်းပြစရာကလည်း အများကြီး၊ အဲဒါကိုတောင် ခုထိ
အခြေအနေက မတိုးတက်သေးဘူးလား”

ဖေဖေက မချင့်မရဲဖြင့်ဆိုသည်။

“မပူပါနဲ့ရှင် . . . ကျွန်မနဲ့ ဆွေဆွေနဲ့က အပြတမ်း con-
tact ရှိပြီးသားပါ၊ သူ့သမီးက ရည်းစားမရှိသေးဘူးဆိုတာထက်
ရည်းစားကိုမထားဖူးသေးတာတဲ့၊ ကျွန်မကလည်း သားက

ရည်းစားတော့ထားဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုရည်းစားမရှိဘူးလို့ အမှန်အတိုင်းပြောထားတယ်”

မေမေက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ဆိုသည်။

“မင်းသူငယ်ချင်းက သဘောတူတယ်တဲ့လား”

ဖေဖေက မေမေ့ကို မေးငေါ့ရင်းမေးသည်။

“သူကတော့ သဘောတူတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် သူ့သမီးရဲ့ သဘောပဲတဲ့၊ သူ့သမီးဘက်က မီးစိမ်းပြရင် အခုအသစ်ဆောက် တဲ့အိမ်ကို သူတို့အတွက် လက်ဖွဲ့ပေးမယ်ဆိုပဲ”

မေမေက သူ့ဘက်လှည့်ကြည့်ရင်းက ဆိုသည်။

“ကဲ... အရပ်လည်းကူတယ်၊ လူကလည်း ဝိုင်းပေး တယ်၊ ဒီလောက်အခြေအနေကောင်းနေတာကို အဖြစ်ရှိအောင် မလုပ်နိုင်ရင် မင်းညှပ်လို့ပဲ”

ဖေဖေက အားမလိုအားမရဖြင့် ဆိုသည်။

“ဪ... မိလောပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မသားက ရှင့်လိုမည့်ပါ ဘူး”

“ဘာကွ... ငါလားည့်မှာ၊ ငါ သူ့အရွယ်တုန်းကဆိုရင် လေ ကောင်မလေးတွေကို ဝိုင်းလို့၊ ရည်းစားဆိုတာ ဟော တစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက်”

မိန်းမ . . . လူပုဂ္ဂိုလ်

“ဘာ . . . ဘာ”

ဖေဖေစကားမဆုံးခင်မှာ မေမေက ‘ဘာ’ဟုဆိုသည်။

“ဪ . . . ဒီလိုပါကွာ၊ ဟောတစ်ယောက် ဟော

တစ်ယောက် ထားနိုင်ပေမယ့် မထားခဲ့တာလို့ ပြောမလို့ပါကွ”

ထုံးစံအတိုင်း ဖေဖေစကားက အဖျားရှူးကာသွားသည်။

“ရှင့်ဘေးမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမတွေထဲ

မှာ ကျွန်မမပါဘူးနော် သိလား၊ သား မင်းဖေဖေကို မေမေက

နှစ်နှစ်လောက် အချိန်ဆွဲလေ့လာပြီးမှ အဖြေပေးခဲ့တာ၊ ဒါတောင်

အဖြေမရရင် သေမလို့ဖြစ်နေလို့ အားနာပါးနာနဲ့ပေးလိုက်တာ၊

မဟုတ်ရင် သုံးနှစ်သုံးမိုးစောင့်ပဲ”

မေမေစကားကြောင့် ဖေဖေက မျက်နှာကြီး မဲ့ကာသွား

သည်။

“မင်း ငါ့ကိုချစ်ရဲ့သားနဲ့ အချိန်ဆွဲနေမှန်း သိသားပဲ”

“တော်ပါ . . . ကုလေးရွှေမှာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

မေမေက ဖေဖေကိုဟန်သည်။

“သားတို့ခေတ်က အင်တာနက်ခေတ်ပဲကွာ၊ ကောင်မ

လေးကလည်း မင်းကို မြန်မြန်လေ့လာ၊ မင်းကလည်း မြန်မြန်

လေ့လာပေါ့၊ ပြီးတော့ မြန်မြန်လက်ထပ်၊ ဖေဖေတို့လည်း မိန်းမမှာ

မြန်မြန်မြေးချို၊ ကဲ မကောင်းဘူးလား”

ဖေဖေကပြောရင်း တဟားဟားရယ်သည်။

“မုန့်ဆီကြော်က ဘယ်နေ့မှန်းမသိဘူး ကလေးချိုချင်ရ
တာကအမော”

မေမေက ဖေဖေကို မျက်စောင်းထိုးရင်း ဆိုသည်။

“အဲဒါကြောင့် မင်းရဲ့သားကို မုန့်ဆီကြော် မြန်မြန်ကြော်
ခိုင်းနေတာပေါ့ကွ၊ ငါ့သားရေ မြန်မြန်ကြော်လိုက်စမ်းပါကွာ၊
ဟား... ဟား”

ဖေဖေကတော့ ရယ်ပြီးရင်းရယ်သည်။

“ကြော်မယ်ဖေဖေရေ... ကြော်မယ်”

ဟု စိတ်ထဲကနေ သူ ကြိမ်းဝါးဖြစ်သည်။

x x x x

စိန်ဆ . . . လှပယ် ✨

“ဟဲလို”

သူမ၏အသံက ချိုရွှေရွှေသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆူဝေတာ
လာသည်။

“လင်းလက်ကို အစ်ကိုဖုန်းဆက်နေတာကြာပြီ၊ ဖုန်းက
busy ဖြစ်နေလို့”

“ဟုတ်တယ်. . . သူငယ်ချင်းနဲ့ ပြောနေလို့”

“ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းလား၊ မိန်းကလေး
သူငယ်ချင်းလား”

“မပြောပြပါဘူး”

သူမဆိုသော ‘မပြောပြပါဘူး’က ခပ်ခွဲခွဲလေးမို့ သူ
ရင်တွေပိုခုန်လာသည်။ သူဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ။

“ဘာကိုစွန့်လိုလဲ”

သူမက အမေးရှိသည်။

“ဟိုကွာ... အစ်ကိုပေးထားတဲ့ အိမ်ဒီဇိုင်းတွေထဲက
လင်းလက်ကြိုက်တဲ့ပုံရွေးပြီးပြီလားလို့ မေးမလို့”

“ဪ... ရွေးနေတယ်အစ်ကိုရဲ့၊ ပြီးရင် ဖုန်းဆက်
လိုက်မယ်လေ၊ ဒါပဲမဟုတ်လား ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော်”

သူမက ညစ်ကျယ်ကျယ်ဆိုရင်း ဖုန်းချမယ်ဟုဆိုသည်။

“အာ... နေပါဦး၊ အစ်ကို စောစောကမေးတာ ဖြေဦး
လေ”

“ဘာကိုလဲ”

သူမ၏ ‘ဘာကိုလဲ’က ခွဲလွန်းသည်မဟုတ်သော်လည်း
နားထောင်၍ အဆင်ပြေလွန်းသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

“ဖုန်းအကြာကြီးပြောနေတာ ယောက်ျားလေးလား၊
မိန်းကလေးလား”

“ဪ... စောစောကပဲ လင်းလက်ဖြေပြီးပြီလေ၊

မပြောဘူးလို့”

“ရင်ပူတယ်ကွာ”

“အံ့မယ်. . . ဘာဆိုလို့လဲ၊ ဘယ်သူက ရင်ပူခိုင်းလို့လဲ၊
ရှက်လည်းမရှက်ဘူး၊ ဒါပဲနော် ဖုန်းချလိုက်ပြီ”

သူမက အနိုင်နှင့်ပိုင်းကာ ဖုန်းချသွားသော်လည်း သူမက
တော့ ရင်တွေပူရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ဖုန်းပြန်ခေါ်ကြည့်တော့ သူမက
ဖုန်းပိတ်ကာထားသည်။ သူ သက်ပြင်းမောကို ‘ဟင်း’ခနဲချဖြစ်
သည်။

x x x x

A plain woman with moral beauty is more than a beautiful woman.

စိတ်ဓာတ်လှပသော သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်သည်
မိန်းမလှတစ်ယောက်ထက် ပိုမိုလှပ၏။

Vietnamese Proverb

x x x x

၆၆၆ . . . ယုယယ်

“တဲလို လင်းလက်”

“အင်းပြော . . . ကိုရဲရင့်”

“မနက်ဖြန် ရေခိုးခန်းသုံးကြွထည်တွေ သွားကြည့်မယ် ဆိုတာလေ သွားတဲ့အချိန်ကျရင် အစ်ကိုကို လာခေါ်လို့ရမလား”

“ဘာလို့လဲ”

“သူမက မေးခွန်းထုတ်သည်။”

“မနက်ဖြန် ကားမအားလို့”

“ဟောတော် . . . ကိုရဲရင့်တို့အိမ်မှာ လူသုံးယောက်၊ ထားသုံးစီးရှိတာကို မလောက်ဘူးလား”

“ဟုတ်တယ် လင်းလက်ရ၊ ဖေဖေကလည်း သူကားက

မအားဘူး၊ မေမေကလည်း မနက်ဖြန်တစ်နေ့ကုန် သွားစရာရှိလို့
မအားဘူး၊ အစ်ကိုကားကကျတော့ ဘော်ဒါတစ်ကောင်ရဲ့ အမျိုး
တစ်ယောက် ဆေးရုံတက်နေလို့ ငှားသွားတယ်၊ ပြန်မပို့သေးဘူး”
သူ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ ပြောဖြစ်သည်။

“ဒါဆိုရင် လင်းလက်က ကိုရဲရင့်ကို လာကြိုပေးရမယ်
ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား”

“လာမကြိုပါဘူး”

“အာ. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ ဖျာဖျာသလဲပင် မေးဖြစ်သည်။ မေမေကို လိုက်ပို့ဖူး
သည်မို့ ဒီအိမ်လိပ်စာကို သူမကောင်းကောင်းသိသည်။

“သိန်းသုံးထောင်ကိုတောင် တစ်ချိန်က သနားလို့ဆိုပြီး
ပေးထားတဲ့လူကို ကြိုစရာလား၊ ပိုက်ဆံပေါနေတဲ့လူပဲ နောက်
တစ်စီးထပ်ဝယ်စီးပေါ့”

“မညစ်ပါနဲ့ကွာ၊ လာကြိုနော် လင်းလက်”

“လာမကြိုတော့ပါဘူး၊ မနက်ဖြန် ကားမအားပေမယ့်
သန်ဘက်ခါအားတယ်မဟုတ်လား၊ အရေးမှမကြီးတာ သန်ဘက်
ခါမှ ကားတစ်ယောက်တစ်စီးစီနဲ့ သွားကြတာပေါ့၊ ဒါပဲနော်”

“ဟဲ့လို. . . ဟဲ့လို လင်းလက် ခဏလေး”

ဝိန်းမ . . . ယူမယ်

သူ ခပ်သွတ်သွတ် ဆိုဖြစ်သည်။

“ပြောလေ . . . ကိုရဲရင့်”

“အစ်ကိုက မနက်ဖြန်ပဲအားတာမို့လို့ပါ”

“ဪ . . . ဪ”

သူမက တမင်ရိသည့်ပုံစံဖြင့် လေသံကို တမင်လုပ်ကာ ပြောသည်။

“လာကြိုနော် . . . လင်းလက်၊ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကို Taxi ငှားပြီး လင်းလက်ဆီလာခဲ့ရမလား၊ အဲဒါလည်း အဆင်ပြေတာပဲ”

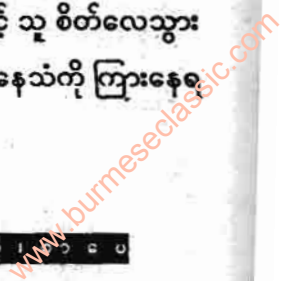
“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်လေ၊ မနက်ဖြန် လင်းလက်တို့အိမ်ဆီ လာခဲ့”

“ဟုတ်ပြီ . . . ဒါဆိုရင်”

“နေဦး . . . လင်းလက်ပြောတာ မဆုံးသေးဘူး၊ လင်းလက်က ကိုရဲရင့်ကို ကားငှားပေးလိုက်မယ်၊ ဟိုမှာ ကိုရဲရင့်ပဲ ကြိုက်တာရွေးခဲ့ပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့လေ၊ လင်းလက်ရွေးပေးမယ် မကောင်းဘူးလား”

“အာ”

သူမ၏ ညစ်ကျယ်ကျယ်စကားကြောင့် သူ စိတ်လေသွား ရသည်။ တစ်ဖက်ကနေ သူမက ခပ်သဲ့သဲ့ရယ်နေသံကို ကြားနေရ သည်။

“ဘာလဲ တစ်ယောက်တည်း မသွားချင်လို့လား”

“ဒါပေါ့ လင်းလက်ရဲ့ တစ်ယောက်တည်းကြ ပျင်းစရာ
ကြီး”

သူ ဝမ်းသာအားရပင် ဆိုဖြစ်သည်။

“ရတယ်လေ... ဒါဖြင့် မောင်လေးကို ထည့်ပေးလိုက်
မယ်”

“အင်”

သူမ၏စကားကြောင့် သူ ‘အင်’ခနဲ နှင်သွားရသည်။ သူမ
ကတော့ တစ်ဖက်မှနေ တခွီးခွီးရယ်ကာနေသည်။

“Taxi ငှားမလာပါနဲ့၊ အိမ်ကပဲစောင့်ပါ”

“လင်းလက် လာကြိုမှာလား”

သူ အမှတ်မရှိပင် မေးဖြစ်သည်။

“အင်း... မောင်လေးပဲဖြစ်မလား၊ လင်းလက်ပဲဖြစ်မ
လား မသိသေးဘူး၊ ဒါပဲနော် မနက် ၁၀ နာရီနော်၊ တာ့တာ”

သူမက ညစ်ကျယ်ကျယ်ဆိုကာ အနိုင်ဖြင့်ပိုင်းပြီး ဖုန်းချ
ကာသွားသည်။ သူမကတော့ ရင်တွေတုန်ရင်း ခုန်ရင်း ဖုန်းကိုကိုင်
ကာ ကျန်ရစ်၏။

x x x x

စိန်ပ . . . ယုယယ်

“ဟဲလို”

ထူးထူးခြားခြား သူမဆီမှ စဆက်လာသောဖုန်းမို့ သူ
ရင်ခုန်စွာထူးဖြစ်သည်။

“ကိုရဲရင့်”

“အင်း. . . လင်းလက် ပြော”

“အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား၊ လာကြိုနေပြီနော်”

“ဟား. . . ဖြစ်ပြီ လင်းလက်၊ ဖြစ်ပြီ၊ လင်းလက် လာနေ

ပြီပေါ့”

သူ ဝမ်းသာအားရပင် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဟင့်အင်း. . . မောင်လေးကို လွှတ်လိုက်တာ”

www.burmeseclassic.com

“ဟာကွာ”ဟု သူ စိတ်ပျက်စွာ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူမက ရယ်ကျဲကျဲလေသံဖြင့် ရိသဲ့သဲ့မေးသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့်လည်းပြီးရော... ဒါပဲနော် ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

ထုံးစံအတိုင်း အနိုင်ဖြင့်ပိုင်းကာ သူမက ဖုန်းချကာသွားသည်။ သူနင်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူမသာ ဘေးမှာရှိနေမည်ဆိုပါက သူ ခပ်ကြမ်းကြမ်းအနမ်းဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ပေးလိုက်ချင်သည်။

သူကတော့ ကားကို တမင်မအားချင်ယောင်ဆောင်ကာ အာကာကို ယူခိုင်းထားသည်မှာ နှစ်ရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ အာကာကလည်း ပွစိပွစိဖြင့် ပြန်လာယူခိုင်းနေပြီဖြစ်သည်။ အခုတော့ စိစဉ်ထားသမျှ တလွဲစီဖြစ်ကုန်ပြီဖြစ်၏။

“တိ... တိ”

အိမ်ရှေ့မှကားသံကြောင့် မတော်ရသေးသော ယောက်ဖတော့ ရောက်ပြီဟုတွေးရင်း စိတ်မပါလက်မပါနှင့်ပင် ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။

“ရော... ကိုရဲရင့် မောင်း”

ရုတ်တရက် သူ ထခုန်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်သွားရသည်။ ကြည့်စမ်း အတော် ရွတ်နောက်နောက်နိုင်သော ကလေးမ၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လာကြိုရဲ့သားနဲ့ လူကိုလိမ်သည်။ သူမမျက်နှာမှာ ရုတ်အမ်းအမ်းအမူအရာတွေ ပေါ်ကာနေသည်။

“လင်းလက်ကလည်းကွာ”

ကားမောင်းရင်းက သူ့ဆိုဖြစ်သည်။

“ဘာလဲ”

သူမက ပြုံးစိစိဖြင့် ‘ဘာလဲ’ဟု ခပ်ခွဲခွဲဆိုသည်။

“ကိုယ်တိုင်လာကြိုတယ်ဆိုရင်လည်း အမှန်အတိုင်းပြော
မှပေါ့၊ ကိုယ်ကတော့ လင်းလက်မလာတော့ဘူးဆိုလို့ စိတ်ညစ်နေ
တာ”

“အပိုတွေ”

သူမက အဆုံးမှာ သူမကဆိုသည်။

“ဒါနဲ့ လင်းလက်ဆီကို ဖုန်းဆက်သေးတယ်၊ မနက်က”

“အင်း”

“အဲဒါ ဖုန်းက busy ပဲ ဖြစ်နေတယ်ကွာ၊ အကြာကြီးပဲ”

“အဲဒီတော့”

သူမက ကားမောင်းနေသောသူ့ကို ပြုံးစိစိဖြင့် စကား
ထောက်သည်။

“စိတ်ပူတာပေါ့၊ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ယောက်နဲ့
များ ပြောနေလားဆိုပြီးတော့၊ ရင်တွေ့ကိုပူနေတာပဲကွာ”

“ဟော့တော် . . . လင်းလက်က ကိုရဲရင့်ကို ရင်ပူပါနော်
လို့ ပြောထားလို့လား၊ ဒုက္ခပါပဲ”

သူမက ရှက်ဝဲဝဲဖြင့် ဆိုသည်။

“လင်းလက် ဒီလောက်ရင်ပူနေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲမသိဘူး
နော်”

“ငရုပ်သီးတွေ၊ အပူအစပ်တွေ စားမိလို့နေမှာပေါ့”

သူမက လိုရင်းကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ညှပ်ကျယ်

ကျယ်ဆိုသည်။

“မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာလား လင်းလက်၊ လင်းလက်ကို”

“တိတိ... တိတိ”

အရေးထဲမှာ လင်းလက်ဖုန်းက ထမြည်လာသည်။ သူက ဖြင့် စကားတောင်မဆုံးသေး လင်းလက်က ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ဖုန်းကိုကိုင်သည်။

“အေး... နှင်းနှင်းပြော”

တမင်ရွဲ့သည်လားတော့မသိ သူမဖုန်းပြောနေသည်မှာ ကြွေပြားဆိုင်ရောက်တဲ့အထိပဲ ဖြစ်သည်။ သူ့မှာတော့ ဆန်တင် ငင်ကြီးဖြင့် ငေါင်စင်းစင်းကြီး ဖြစ်ကာနေသည်။

x x x x

၈၆၁ . . . ယူဗယ် ✦

“မနက်ကတည်းက ကော်ဖီတစ်ခွက်နဲ့ မုန့်တစ်ခုပဲစား
ထားလို့ ဗိုက်ဆာနေတယ်၊ အလုပ်လည်းပြီးပြီဆိုတော့ လင်းလက်
တိုယ့်ကို တစ်ခုခုလိုက်ကျွေးပါလား”

သူ ဗိုက်မဆာသော်လည်း ဖြီးကာဖြန်းကာပင် ခွင်ဆင်
ဖြစ်သည်။

“မကျွေးချင်ပါဘူး၊ ကိုရဲရင့်က ပိုက်ဆံတွေ မဟားတရား
ပေါ့တဲ့လူပဲဥစ္စာ၊ ဘာကိစ္စကျွေးရမှာလဲ”

“မပေါ့ပါဘူး”

“ပေါ့ပါတယ်နော် . . . ကားနောက်ဖုံးဖွင့်ပြီး ဒီသိန်းသုံး
ထောင်လုံး သနားလို့ ပေးလိုက်မယ်လို့ပြောပြီး ပိုက်ဆံပေးကြောင်း

www.burmeseclassic.com

ကြားတဲ့လူကများ”

“ဟာကွာ”

သူ့စကားကို မမေ့သေးစွာပင် ဆိုသည်။

“အခုက အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ လင်းလက် နောက်ကို လိုက်လာခဲ့တာလေကွာ၊ ကိုယ့်မှာ ဖုန်းပဲပါတယ်၊ အိတ်ကပ်ထဲမှာလည်း ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ပဲပါတယ်၊ လုပ်ပါကွာ နောက်တော့ ကိုယ်ပြန်ကျွေးပါ့မယ်”

သူဆင်ထားသည့် ခွင်အတိုင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“ရပါတယ်... ပြန်မကျွေးပါနဲ့၊ ပြန်စားမယ်ဆိုတဲ့ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှမထားလည်း ကျွေးပါ့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ပြီ”

သူ ဝမ်းသာအားရပင် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဒါပေမယ့် လင်းလက်က ကားထဲမှာပဲထိုင်စောင့်မယ်၊ ကိုရဲရင့် အေးအေးဆေးဆေးစားပြီးမှ ထွက်လာခဲ့၊ ရော့ ငါးသိန်း လောက်တယ်မဟုတ်လား”

“ဟာ... ကွာ”

သူမ၏ ညစ်ကျယ်ကျယ်အဆိုကြောင့် သူစိတ်လေသွား ရသည်။ သူမက ငါးထောင်တန်တစ်အုပ်ကို လှမ်းကာမေ့ရင်း ညစ်ကျယ်ကျယ်ပြုံးသည်။

“ဘာလဲ မလောက်လို့လား၊ ထပ်ပေးရဦးမလား”

“လင်းလက်ကလည်းကွာ ကုသိုလ်ရအောင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျကျွေးမှပေါ့၊ လင်းလက်လည်း တစ်ခုခုစားရင်းပေါ့”

“လင်းလက်မှ ဗိုက်မဆာတာ”

သူမက ချစ်စရာကောင်းအောင် ပြောင်ချော်ချော်လုပ် ရင်းဆိုသည်။

“ဒါဖြင့် တစ်ခုခုသောက်ပေါ့”

“မေမေက အပြင်စာတွေ မစားရမသောက်ရဘူးလို့ မှာထားတယ်၊ ကျန်းမာရေးအတွက်တဲ့၊ မေမေ့စကားကို နားထောင်ရမယ်”

သူမက ထုံးစံအတိုင်း ရအောင်ရှောင်သည်။

“ရပါတယ်၊ လင်းလက် ဘာမှမစားရင် ကိုယ်လည်းမစား တော့ပါဘူး”

“နောက်တာပါ ကိုရဲရင့်ရဲ့ တစ်ခုခုသောက်ပါမယ်”

“လင်းလက်က တကယ်ရစ်တယ်နော်”

သူ အပျော်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

လင်းလက်က ဘာစကားမှမဆို ပြုံးလို့သာနေသည်။ သူ တားကို အနီးဆုံးစားသောက်ဆိုင်ဘက် ဦးတည်ကာမောင်းခဲ့ဖြစ် သည်။

အချစ်လား
 သူက ကမောက်ကမနဲ့
 အစီအစဉ်မကျဘဲ
 ရင်ထဲကို ဝင်ချင်ဝင်လာတတ်တာမျိုး။

x x x x

ဝိန်းမ . . . ယူမယ် ✦

“ဘာသောက်မလဲ လင်းလက်”

“ကြွက်ဆေး”

“အာ”

သူ၏အမေးကို သူ့မက ပြောင်ချော်ချော်ဖြေသည်။
ဆေးမှာရုပ်နေသော စားပွဲထိုးကောင်မလေးကတော့ ‘ခွို’ခနဲရယ်
သည်။

“နောက်တာပါ၊ ညှိမလေး မမကို ထောပတ်သီးဖျော်ရည်
ဆစ်ခွက်”

“ဟုတ်”

“အစ်ကို့ကို ဝက်ကြေးအိုးတစ်ပွဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ပြီးတော့ ရေသန့်တစ်လုံး၊ ဒါပဲ”

သူ့ လက်တစ်ချောင်းထောင်ကာဆိုရင်း သူမကို ကြည့်
ဖြစ်သည်။

“လင်းလက်... လာကြိုလို့တော်သေးတာပေါ့၊ အစ်ကို
သူငယ်ချင်းကလေး ကားကို ဆက်ငှားထားပါဦးလို့ ဖုန်းဆက်ဆက်
နေတာ”

“ဪ... ဪ”

သူမက ‘မယုံဘူး’ဟု နှုတ်ကမပြောသော်လည်း ရိသဲသဲ
ဖြင့် ‘ဪ... ဪ’ဟု ပြောင်ချောချောဆိုသည်။

“ဟဲ့... ရဲရင့်ခေတ်သစ်”

ထိုစဉ်မှာပင် ကံဆိုးစွာနှင့် ယုယတို့နှစ်ယောက် သူတို့ဝိုင်း
ဆီ ရောက်လာကြသည်။ သူ့ဇာက အာပြုကြီးနှင့် ‘ရဲရင့်ခေတ်သစ်’
ဟု ခေါ်သည်။ ပြီး ပြီးစိစိကြီးတွေနှင့် သူနှင့်လင်းလက်ကို ကြည့်
သည်။

“ထိုင်မယ်နော်”

ယုယက ပြောင်စိစိဖြင့် ပြောပြောဆိုဆိုထိုင်သည်။

“မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ”

သူ့ဇာကပါ ဝင်ထိုင်ရင်းဆိုသည်။

“ဒါ... လင်းလက်ဝတီတဲ့၊ မေမေ့သူငယ်ချင်းရဲ့သမီး”

ဝိန်းမ . . . ယုယယ်

လင်းလက် ဒါ သူငယ်ချင်းတွေ၊ သူက ယုယတုံ၊ သူက သူဇာ၊
လမ်းမှာတွေ့ရင် ရအောင်ရှောင် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နိုင်မှ
တော်ရုံကျမယ်”

“အောင်မာမာ”

သူ့စကားကြောင့် ယုယက ရေရွတ်သည်။

“လင်းလက်လေးက အရမ်းချောတာပဲ၊ သူနဲ့သိပ်မတွဲနဲ့
နော်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

သူ့ဇာ၏စကားကို သူမကမေးသည်။

“ရဲရင့်က ရုပ်ဆိုးတယ်လေ၊ ရုပ်ဆိုးတွေ ကူးလာမှာစိုးလို့
ပြောတာ”

သူ့ဇာ့စကားကြောင့် အားလုံးရယ်ဖြစ်ကြသည်။

“နင် ဘာမှမှာမစားနဲ့၊ မကျွေးဘူး၊ ယုယ သယ်လှင်း
စားချင်တာမှာစား၊ သယ်လှင်းကို ကိုယ်ကျွေးမယ်၊ ဒီဂျပုမ မပါဘူး”

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဒီပုတာကိုပဲ ထိခိုက်နေတော့တာပဲ၊ ဟဲ့ ပုတော့နုတယ်
ထဲ့သိလား၊ ဒီလိုပါပဲ လင်းလက်ရယ်၊ အစ်မက အရမ်းချောပြီး
အပြစ်ပြောစရာမရှိတော့ ဒီအရပ်ကိုပဲ ထိခိုက်နေတော့တာ
သိလား”

သူ့ဇာက အားကျမခံဆိုသည်။

“အစ်မတို့က ယော်တတ်တယ်နော်”

လင်းလက်က ပြောရင်းရယ်သည်။

“ဒါနဲ့ ရဲရင့်နှင့်ကားလေ”

“ငါ့ကားက ဟိုဒင်း ဘော်ဒါတစ်ယောက် ငှားသွားတယ်
လေ၊ နင်သိရဲ့သားနဲ့၊ နှစ်ရက်ရှိပြီလေ”

ယုယက ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့် ထ၍ ဆိုသောစကားကြောင့်
မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပြရင်း သူ့ဆိုဖြစ်သည်။

“ဘာသူငယ်ချင်းငှားတာလဲ၊ အာကာကြားရင် သတ်လိမ့်
မယ်၊ နင်ပဲ အာကာရေ ငါ့ကားကို နှစ်ရက်လောက် ယူထားပေး
စမ်းပါဆိုလို့ ယူထားပေးတာလေ”

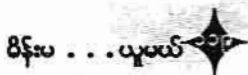
“သူ့ဇာကလည်း နောက်နေပြန်ပြီဟာ”

သူ မျက်လုံးပြုပြရင်း သူ့ဇာကို နှုတ်ပိတ်ဖြစ်သည်။

“နောက်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုကလည်း သူ့အိမ်ကကားနဲ့
တောင် ထားစရာနေရာမရှိတဲ့ကြားထဲ နင့်ကားကိုယူထားပေးရလို့
ပွစိပွစိလုပ်နေတယ်၊ သွားယူလိုက်ဦး၊ ကဲ ကဲ ငါတို့လည်း သွားစရာ
ရှိတယ်၊ ငါတို့ကစားပြီးပြီ ပြန်တော့မယ်၊ ညီမလေး တာ့တာ”

“တာ့တာနော် ညီမလေး”

ယုယက ရေပက်မဝင်ဆိုရင်း ‘တာ့တာ’ဟုဆိုသည်။
သူ့ဇာကပါ ‘တာ့တာ’ဟုဆိုရင်း ထရပ်သည်။ ပြီး နှစ်ယောက်သား
သူ့ကို လျှာထုတ်ပြသွားကြသည်။ အချွန်ဖြင့် ‘မ’ခဲပြီဆိုသည်

သဘော။

“ဖြည်းဖြည်းနော် . . . ဟုတ်ကဲ့”

အကုန်လုံးမြင်ကာ လိမ်ထားသမျှ အကုန်သိပြီဖြစ်သော လင်းလက်က ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ပြန်နှုတ်ဆက်သည်။

“တော်တော်အားကိုးရတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ”

သူ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ခင်စရာကောင်းပါတယ် ကိုရဲရင့်ရဲ”

သူမက ညစ်ကျယ်ကျယ်ဖြင့်ဆိုသည်။

“တော်ပြီ ဒီဂျပုမတို့အုပ်စုကို သေခန်းဖြတ်ပဲ”

သူပါ ရှက်ရှက်နှင့်ရောရယ်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“အလိမ်တွေလည်းပေါ်ကုန်ပြီ၊ ဘာလဲ ကားဆီကုန်မှာစိုး လို့ သိမ်းထားတာလား၊ ပြောရောပေါ့ ကိုရဲရင့်ရယ်”

“အာ . . . မဟုတ်ဘူး”

သူ ခေါင်းကိုတုတ်ဖြစ်သည်။

“မထူးပါဘူး လင်းလက်ရယ်၊ ကိုယ်ဝန်ခံလိုက်တော့မယ်၊ တိုယ် လင်းလက်နဲ့အတူသွားချင်လို့ အဲဒီလိုလုပ်ဖြစ်သွားတာပါ။ ထပ်ပြောရရင် လင်းလက်ကို ကိုယ်အရမ်းချစ်တယ်”

“ထောပတ်သီးဖျော်ရည် ရပါပြီရှင်”

အရေးထဲမှာ စားပွဲထိုးကောင်မလေးကတစ်မှောင့်၊ သူ့မှာ နင်ခနဲ ဆန့်တင်တင်ကြီးဖြစ်ကာသွားသည်။ ကောင်မလေးက

ထောပတ်သီးဖျော်ရည်ကိုချကာ ထွက်သွားသည်။ လင်းလက်က
ခေါင်းကိုငုံကာ ရှက်လို့နေသည်။

“လင်းလက်ကို ကိုယ်က စတွေ့တွေ့ချင်း ချစ်တယ်လို့
ပြောရင် ယုံမှာလား၊ မယုံရင် ကိုယ့်မေမေကို မေးကြည့်ပါကွာ”

“အိုး... ဘာကိစ္စမေးရမှာလဲ၊ ပြဿနာပဲ”

“အဲလေ... ဟုတ်သားပဲ၊ ကိုယ်ပြောချင်တာက
လင်းလက်ကို မြင်မြင်ချင်းချစ်မိတဲ့အကြောင်း၊ လင်းလက်ကို
ထပ်မတွေ့ဖြစ်ခင်ကတည်းက လင်းလက်မေမေနဲ့ ကိုယ့်မေမေ
သူငယ်ချင်းတွေမှန်း မသိခင်ကတည်းက ကိုယ် မေမေကို ပြောပြ
ဖူးတယ်လေ၊ အဲဒါကိုပြောချင်တာ၊ လင်းလက်ကို ကိုယ်အရမ်း
ချစ်... ချစ်...”

“ဝက်ကြေးအိုးရပါပြီရှင်”

အရေးထဲမှာ ကြေးအိုးကတစ်မှောင့်။

“အေး... ညီမလေး ချသာထားခဲ့တော့ကွာ”

သူ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် ရွတ်မိသည်။ သူ့ပုံကိုကြည့်ပြီး
လင်းလက်က ခွီးခနဲရယ်သည်။

ကေန္တ ဒီနေ့ ပြဿဒါးလားမသိ။

x x x x

ဝိန်းပ . . . ယုယယ် ✦

“ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား”

သူ့စကားအဆုံးမှာ အားလုံးက ရယ်ကြသည်။

“နင်တို့မရယ်နဲ့၊ နင်တို့နှစ်ယောက်ကို ငါက အမှုန်ကြိတ် ပြီး သတ်ချင်နေတာ၊ တစ်စစီ တစ်စစီကို နုပ်နုပ်စဉ်းပစ်ချင်တာ”

သူ သူ့ဇာနှင့် ယုယကို ဆိုဖြစ်သည်။

“အဲဒီနေ့က ပြောလိုက်ဆိုလိုက်ရတာများ အာကာရယ် ငါ့တစ်သက် တစ်ခါမှ ဒီလောက်အရသာမရှိသေးဘူး”

သူ့ဇာက ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ဆိုသည်။

“အဲဒီနေ့ကလေ ပြောပစ်ဆိုပစ်ရတာ အရသာရှိလွန်းလို့ ငါတော့ အခုထိ အိပ်လို့လည်းကောင်း၊ စားလို့လည်းကောင်း

www.burmeseclassic.com

သိလား”

“အေးပါ... ငါကတော့ ထောပတ်သီးနဲ့ ကြေးအိုးပါ မကျန် ဝင်ဝင်ရွပ်ကြလွန်းလို့ တိုင်နဲ့ခေါင်းနဲ့ကို အင်းဟာ... အင်းဟာနဲ့တောင် ပြေးဆောင်ပစ်ချင်တယ်၊ တကယ်ပြောတာ”
သူ စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် ရယ်ရင်းဆိုဖြစ်သည်။

“အခုအခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ”

အာကာက ဖြတ်ရင်းမေးသည်။

“Propose လုပ်ပြီး အဖြေကို တဂျီဂျီတောင်းတဲ့အဆင့် ပေါ့ကွာ၊ သူကတော့ ငြင်းတာလည်း မဟုတ်ပေမယ့် စဉ်းစားဖေး မယ်လို့တောင် မပြောသေးဘူး၊ ငါလည်း မခန့်မှန်းတတ်တော့ပါ ဘူးကွာ”

သူ စိတ်လေလေဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဒါပေမယ့် စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တောင် ပြောဖြစ်ကြသေးတယ်၊ ငါတို့မိန်းကလေးချင်း လေ့လာစီ သလောက်တော့ လင်းလက်က နင့်ကို 75% လောက်ကျနေပြီ အေး နင့်ရဲ့ကြိုးစားမှုပေါ် မူတည်ပြီး ရာနှုန်းပြည့်လက်ခံလာမှာပဲ”

“အဲဒီလိုပဲဖြစ်လာပါစေဟာ”

သူ့ဇာဇီဝကားအဆုံးမှာ သက်ပြင်းချရင်း သူဆိုဖြစ်သည်။

x x x x

စိန်ပ . . . ယုဗယ်

တစ်နှစ်နှင့်ကြာသောအခါ

“ဟဲလို”

“ဟဲလို. . . လင်းလက် ပြောပါတော့ကွာ”

“ဟော့တော်. . . ဆိုင်းမဆင့် ဝံ့မဆင့်ကြီး ဘာကိုဖြေရ
မှာလဲ၊ ဘာလည်းမမေးဘဲနဲ့၊ ဘာကိုပြောရမှာလဲ”

“ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ပြော”

“အောင်မယ်. . . မပြောပါဘူး၊ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

သူမက ထုံးစံအတိုင်း ညစ်ကျယ်ကျယ်ဖြင့် ‘ဖုန်းချလိုက်
တော့မယ်’ဟု ဆိုသည်။ ပြီး တခွီခွီရယ်သည်။

“နေ . . . နေပါဦး လင်းလက်”

“နေပါတယ် ပြော”

“ကိုယ် လင်းလက်ကို Propose လုပ်ထားတော့ တစ်နှစ် ကျော်ပြီလေ၊ အိမ်တောင်ဆောက်တာပြီးလို့ အိမ်တက်တောင်လုပ် ပြီး လူနေနေပြီ၊ ကိုယ့်ကို မညှင်းဆဲပါတော့နဲ့ကွာ၊ လင်းလက်ကို ကိုယ်အရမ်းချစ်တယ်”

“နားရှက်လာပြီ”

“အရမ်းချစ်တယ်ကွာ”

“ဟော့တော် . . . ဒုက္ခပါပဲ”

“ဖေဖေကလည်း ကလေးချီချင်ပြီတဲ့”

“အောင်မယ် . . . အဲဒါ ကျွန်မနဲ့ဘာဆိုင်လို့တုန်းရှင်ရဲ့၊ ရှင့်အဖေ ကလေးတဝကြီးချီရအောင် ကလေးငါးယောက်အမေနဲ့ ယူလိုက်ပေါ့”

“လင်းလက်ကလည်းကွာ မနောက်ပါနဲ့”

“ကိုရဲ့ရှင့်ကလည်းကွာ မနောက်ပါဘူး”

အရေးထဲ သူမက ပြောင်နေပြန်သည်။

“ကိုယ့်ကိုမချစ်ရင်လည်း မချစ်ဘူးလို့ပြောလိုက်ကွာ”

သူ စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ကဲပါ. . . ဒီလိုလုပ် မနက်ဖြန် ၁၀ နာရီ တစ်ဆိုင်ဆိုင်
မှာစောင့်နေ၊ လင်းလက်လာခဲ့မယ်၊ စောင့်နေမယ့်ဆိုင်ကို Mes-
sage ပို့လိုက်၊ မကြာခင်မှာ ဖုန်းပိတ်ပြီး အိပ်တော့မလို့၊ ဒါပဲနော်”

“လင်းလက် အတည်ပြောတာနော်”

“လုံးဝအတည်”

“ချစ်တယ်လို့ပဲပြောနော်”

“ဖုန်းချလိုက်ပြီ”

နောက်ဆုံးတော့ သူမက အနိုင်ဖြင့်ပိုင်းကာ ဖုန်းချသွား
သည်။ သူ့မှာ ဖျော်လွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းပင် မသိတော့။

အာကာ၊ ယုယ၊ သူဇာတို့ကို လှမ်း၍ပြောဖြစ်သည်။

'Good Luck' ဟု အားလုံးက ဆုတောင်းပေးကြသည်။

သူ သူမဆီသို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ နာမည်ကို Message ပို့ဖြစ်
သည်။ သူနှင့်သူမသာသိသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်။

x x x x

မိန်းမ . . . ယူပယ်

Women and glass are always in danger.

မိန်းမများနှင့် ဖန်ခွက်သည် အမြဲအန္တရာယ်ရှိ၏။

Portuguese Proverb

x x x x

ဝိန်း . . . ယုယယ် ✦

နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ ၁၀ နာရီထိုးရန် ဆယ့်ငါးမိနစ်
ခန့်လိုသေးသည်။ ကြိုရောက်နေသူအဖို့ စောင့်ရသည့်အချိန်တို့က
တစ်စက္ကန့်လျှင် တစ်စက္ကန့်ဆိုသလောက် ရှည်ကြာလွန်းနေသည်
ဟု သူထင်သည်။

နာရီကို မကြာခဏကြည့်ရင်း ရှေ့မှာချထားသော
အအေးကိုသောက်ရင်းဖြင့် သူ ရင်တွေပူကာနေသည်။

ဆိုင်ရှေ့ဆီသို့ ပေါ်လာသောသူတိုင်း သူမများလားဟု
ကြည့်ရသည်မှာလည်း အမော၊ အခုထိတော့ သူမရောက်မလာ
သေး။

လက်မှန်နာရီကို ဘယ်နှကြိမ်မြောက်မှန်းမသိ သူငဲ့ကြည့်
ဖြစ်ပြန်သည်။ နာရီများ မှားနေလားဟုတွေးရင်း ဖုန်းမှ နာရီကို
ကြည့်ဖြစ်ပြန်သည်။

“ရဲရင့်”

ရွတ်တရက်ခေါ်သောအသံကြောင့် သူမော့ကြည့်ဖြစ်
သည်။ ဤအသံသည် သူရင်းနှီးသောအသံတစ်ခု၊ အတော်ကြီးကို
ရင်းနှီးသောအသံ။

“စန္ဒာချို”

သူရင် ဝုန်းခနဲလှုပ်ခတ်ကာသွားသည်။ ရည်းစားဟောင်း
ဖြစ်သော စန္ဒာချိုကို ပြန်တွေ့ရ၍တော့မဟုတ်။ လင်းလက်မလာ
ခင် သူမဆက်ရှိနေမှာကိုစိုး၍ ရင်တုန်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

စန္ဒာချိုက ကြောင်ကြည့်နေသော သူ့ဘေးမှာ လာ၍ဝင်
ထိုင်သည်။ ပြီး ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ပင် ဟီးခနဲငိုချသည်။

“ဟ... ဟ ဘာဖြစ်လို့ငိုတာလဲ”

“ငါ... နင့်ကိုထားခဲ့လို့ ဝဋ်လည်နေတာထင်တယ်၊ ငါ့ကို
ဟို သေဂျင်းဆိုးက ထားခဲ့ပြီလေ၊ ငါ နင့်ကိုတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ
ငါ အခုသေချင်နေတယ်၊ ငါ့မှာ ကိုယ်ဝန်... ဝန် ရှိနေပြီဟာ
နင်လည်း ဟိုကောင်စိတ်ကို သိတယ်မဟုတ်လား၊ သူ ငါ့ကိုပစ်သွား

www.burmeseclassic.com

ပြီဟ”

ပြောလိုက်ငိုလိုက်ဖြင့် စန္ဒာချိုက အလုပ်တွေရွပ်ကာနေသည်။ သူကတော့ နာရီကိုကြည့်လိုက်၊ ဆိုင်အဝင်ဝကို ကြည့်လိုက်ဖြင့် အလုပ်ရွပ်ကာနေသည်။ စန္ဒာချိုက ငိုရင်းငိုရင်းဖြင့် မှိတ်ဝင်လာသည်ထင်။

သူရင်ထဲကို ခေါင်းကိုဝှေ့ကာငိုသည်။

“သူများတွေမြင်ရင် တစ်မျိုးထင်ပါ့မယ်ဟာ၊ ဒီလိုလုပ်ငါ ဟိုကောင့်ကိုရွာပြီး ပြောပေးပါ့မယ်၊ လောလောဆယ် နင်ပြန်လိုက် တော့လေ နော်”

သူ စန္ဒာချိုကို ပထုတ်ဖြစ်သည်။ စန္ဒာချို၏မျက်နှာက ပြူးယောင်သန်းကာလာသည်။ သို့သော် အိုင်းလိုင်နာလားဘာလား သူမသိသော အမဲရောင်စီးကြောင်းက မျက်ရည်စီးကြောင်းတွင် မြင်မကောင်း။

“နင်တကယ်ကူညီမှာလား ရဲရင့်”

“အေး. . . ကူညီမယ်၊ ကဲ ကဲ နင်ပြန်လိုက်တော့နော်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် စားပွဲပေါ်မှ တစ်ရှူးကိုယူကာ သူမ မျက်နှာပေါ်မှ အမဲရောင်စီးကြောင်းကို သူသုတ်ပေးဖြစ်သည်။ မသုတ်ဘဲ လွတ်လိုက်ပြန်လျှင်လည်း ရယ်စရာကောင်းနေသည်။

တိုး၊

“တောက်”

စန္ဒာချိုကို မျက်ရည်သုတ်ပေးနေစဉ်မှာ ကြားရသော ‘တောက်’ခေါက်သံကြောင့် သူမော့ကြည့်လိုက်တော့ လင်းလက် သူ ထရပ်ဖြစ်သည်။

“လ... လင်းလက်”

“ရှင်... ကျွန်မနောက် လုံးဝလိုက်မလာနဲ့နော်၊ လိုက်လာရင် ကျွန်မအဆိုးမဆိုနဲ့”

သူမက မျက်နှာကြီးနီရဲတာနေရင်း မျက်ရည်များဝဲတာ နေရင်း ဆိုကာ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည်။ ထထွက်ပြီး လိုက်ရ အောင်ကလည်း စန္ဒာချိုက ပိတ်တာနေသည်မို့ ထွက်၍ကမရ။

မရွေ့ချော စန္ဒာချိုကလည်း အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိ။ ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် ဆက်ထိုင်တာနေသည်။ လင်းလက် မည်မျှ စိတ်ကြီးသည်ကို သူကောင်းကောင်းသိသည်။ ခုချက်ချင်း ကြီးတော့ ဖြေရှင်း၍ရမည့်ပုံမပေါ်။

“တောက်”

သူစိတ်တိုတိုဖြင့် တက်ကို ‘တောက်’ခနဲ ခေါက်ဖြစ်သည်။

x x x x

“ဟဲလို”

“ဒီမှာ ရှင်ဘယ်တော့မှ ကျွန်မဆီ ဖုန်းမဆက်နဲ့၊ Mes-
sage လည်းမပို့ပါနဲ့”

“လင်းလက် ကိုယ်ရှင်းပြပါရစေ”

“ကျွန်မ ရှင်မရှင်းပြလည်း နားလည်ပါတယ်၊ ရှင် ကျွန်မ
ကို အရှက်ခွဲချင်လို့ တမင် Propose တောင်းပြီး ရှင်ချိန်းတယ်၊
ချိန်းတဲ့နေရာမှာ ရှင်ရည်းစားကိုခေါ်ထားပြီး ပလူးပြတယ်၊ ဒါပဲ
မဟုတ်လား၊ ရိုးလိုက်တာရှင်”

သူမက ဒေါကန်ကန်ဖြင့် ဆိုသည်။

“လင်းလက် ကိုယ်ရှင်းပြတာကို အရင်နားထောင်မိဦး”

“ဘာမှနားမထောင်ဘူး၊ ဘာမှလာမရှင်းပြန်၊ ထပ်ပြော
လိုက်မယ်၊ မေမေတို့ဆီကိုလည်း ဘာမှ နားပူနားဆာမလုပ်ပါနဲ့၊
ဒီတစ်သက် ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ထပ်မတွေ့ချင်ဘူး၊ ရှင်ကို
အရမ်းမုန်းတယ် ဝါပဲ”

ဖုန်းက ချကာသွားသည်။ ထပ်ခေါ်သောအခါ ဖုန်းက
ပိတ်ထားသည်။ Message များလည်း ပို့ထားသည်မှာ
ဘယ်နှစောင်မှန်းမသိတော့။

x x x x

ဝိန်းမ . . . ယုပယ်

‘ရှင့်ကိုအရမ်းမုန်းတယ်’ဆိုသောစကားကို သူ ထပ်ခါ ထပ်ခါကြားနေသည်။ လူငယ်ချင်းကိစ္စမို့ လူကြီးများကို နားပူ နားဆာလုပ်လို့ကလည်း မကောင်း။ ဘော်ဒါများကိုသာ သူ ရင်ဖွင့် ဖြစ်သည်။

“ငါတို့ကို လင်းလက် ဖုန်းနံပါတ်ပေးဟာ၊ ငါတို့ ဝင်ဖြေရှင်းပေးကြည့်မယ်”

မျှော်လင့်ချက် သိပ်မရှိသော်လည်း ‘သူ့ဇာ’တို့ကို သူ လင်းလက်၏ ဖုန်းနံပါတ်ပေးဖြစ်သည်။ သူမမိတ်ကြီးသည်ကို သူသိနေသည်မို့ ရင်တွေက ပူကာသာနေသည်။

‘အရမ်းမုန်းတယ်’တဲ့လား လင်းလက်ရယ်။

x x x x

အပြင်သိပ်မထွက်ဖြစ်တော့သော သူ့ကို မေမေတ
ဖွတ်ခေါ်၍ ကားလိုက်မောင်းပေးဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့
ဒီနေရာကို သူမလာချင်ပါ။

ဒီကားပါကင်မှာပဲ သူမနှင့်တွေ့ခဲ့သည်ကိုး။ မေမေတ
တော့ စင်တာထဲကို ဝင်ကာသွားသည်။ သူကတော့ ဤစင်တာ၏
ကားပါကင်မှာ ကားမှားပြီး ပြဿနာတက်ဖူးသည့် သူမကို သတိရ
ကာနေသည်။

“ဝုန်း”

ထိုစဉ်မှာပင် ကားဘေးတံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖွင့်တာ

ဝိန်းမ . . . ယုဗယ်

သူ့ဘေးသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်ထိုင်သည်မို့ သူ့လန့်သွားရသည်။

“မောင်း”

‘မောင်း’ဟု ဆိုလာသူက လင်းလက်။ သူ့ဘာကိုနားလည် ရမှန်းမသိ။

“မောင်းလေ ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ”

“လင်းလက်”

သူ့ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ။ သူ့မက ရှက်ကီးရှက်ကန်း ပြင့် ရှက်အမ်းအမ်းဖြစ်ကာနေသည်။ သူ့အထင် သူ့ဇာနှင့်ယုယတို့ ၏ စီမံကိန်း အောင်မြင်သွားပုံရသည်။ ဒါမှမဟုတ် မေမေနှင့် စင်တာထဲတွင် တွေ့ခဲ့သည်လား။

“မေမေနဲ့ တွေ့ခဲ့လို့လား”

“တွေ့ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ အန်တီကခေါ်လို့ ပြီးတော့ ယုယ တို့က ရှင်းပြလို့၊ သူ့ဇာကလည်း သွားလိုက်ပါဆိုလို့”

“လင်းလက်ကိုယ်တို့စီကလည်း လာချင်လို့မဟုတ်ဘူး လား”

“မလာချင်ပါဘူး၊ သူများရည်းစားကို မျက်ရည်လိုက်သုတ် ပေးတဲ့လူဆီ ဘယ်သူကလာချင်မှာလဲ”

“ကိုယ့်ကို မညှင်းဆဲပါတော့နဲ့ လင်းလက်ရယ်၊ ကိုယ့်ကို မုန်းတယ်လို့ ပြောတဲ့ လင်းလက်ရဲ့ စကားသံက အခုထိ ကိုယ့် နားထဲမှာ ကြားနေတုန်းပဲ၊ ရင်ထဲမှာ ဆို့နှင့်နေတုန်းပဲ”

“ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ”

“ချစ်တယ်လို့ပြောပေး”

“မပြောပါဘူး”

သူမက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ခေါင်းငုံ့ကာဆိုသည်။
လက်ရှိအနေအထားက ကားပါကင်မှာ လူရှင်းကာနေသည်။
အခွင့်အရေးဆိုသည်က နှစ်ခါမရတတ်ဟု သူ့ကြားဖူးသည်။

“ပြောမှာလား မပြောဘူးလား၊ မပြောရင် ဖက်ထားမှာပဲ”

ပြောပြောဆိုဆို သူ သူမကို ဆွဲဖက်ကာထားဖြစ်သည်။

“ဟိုမှာ . . . ဟိုမှာ ကိုရဲရင့်မေမေလာပြီ”

သူမက နောက်သို့ လက်ညှိုးထိုးကာ အလန့်တကြားဆို
သည်မို့ သူ့လှည့်ကြည့်မိသည်။ တစွယ်တော့ မဟုတ်။ သူ အငိုက်
မိကာသွားခြင်းဖြစ်သည်။

သူမကတော့ ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာ ဆင်းသွားပြီဖြစ်သည်။

“ဟိတ် . . . လူလည်မကျနဲ့ လင်းလက်၊ ခဏနေဦး”

ရှေ့မှပြေးနေသော သူမနောက်ကို သူ့အပြေးလိုက်ခဲ့ဖြစ်
သည်။

“မိပြီ”

ကားပါကင်၏ ထောင့်တစ်နေရာမှာ သူမကို မိသည်။
မိမိချင်း ရင်ထဲမှာ ဆွဲဖက်ကာထားဖြစ်သည်။

ဝိန်းမ . . . ယုမယ် ✦

“လွတ်ကွာ . . . လူတွေမြင်ရင် အထင်သေးလိမ့်မယ်၊
တစ်မျိုးမြင်လိမ့်မယ်”

“ဒါဆို ချစ်တယ်လို့ပြော၊ ပြောရင် ချက်ချင်းလွတ်မယ်”

“ချစ်တယ် . . . ချစ်တယ်၊ လွတ်”

ချစ်တယ်ပြောမှ လွတ်သော နည်းသည် ရိုးတော့လည်း
အတော်ရှိ၏။ သို့သော် ဟောင်းပေမယ့် ကောင်းနေဆဲမို့ အတော်
ကြီးအသုံးဝင်တာကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ သူ သူမကို ကတိ
အတိုင်း လွတ်ပေးလိုက်သည်။

သို့သော် သူမကို ဒဏ်ခတ်သည့်အနေနှင့် အနမ်းတစ်ပွင့်
တို့တော့ လူရှင်းတုန်း။ ဟုတ်ကဲ့ . . . လူ . . . ရှင်း . . . တုန်း . . . ။

“

ပျော်ရွှင်ကြပါစေ။

ပြည့်ပိုင်ပျူးအိမ်

pyaepainghmueeain @ gmail.com